

ROK XI.

NR. 8—9.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO WILEŃSKIEGO

WILNO, dnia 1 Września 1934 r.

BRONISŁAW PIERACKI

GENERAL BRYGADY
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
POSEŁ NA SEJM

Kawaler Orderu „Orła Białego”, „Virtuti Militari”,
Krzyża Niepodległości, Krzyża Walecznych, Polonia
Restituta i Złotego Krzyża Zasługi.

*Padł na posterunku z ręki skrytobójcy
w dniu 15 czerwca 1934 r.*

T R E Ś Ć :

Pozycja:	Str.
Odezwa Kuratora O. S. do młodzieży szkolnej w Okręgu	455
66. Wybór zaopatrzenia emerytalnego i o dodatku do uposażenia emerytalnego funkcyjnarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych	456
67. Należności w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe	458
68. Opłaty szkolne w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, państwowych zakładach kształcenia nauczycieli oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych	478
69. Opłaty szkolne w szkołach zawodowych	484
70. Opłaty za egzamin dla eksternów w państwowych szkołach zawodowych	490
71. Program nauki w gimnazjach państwowych na rok szkolny 1934/35	491
72. Program nauki w publicznych szkołach powszechnych na rok szkolny 1934/35	492
73. Zaliczki na uposażenie	493
74. Wybór i zmiana podręczników szkolnych w publicznych szkołach powszechnych, państwowych szkołach średnich ogólnokształcących oraz w szkołach prywatnych ogólnokształcących	496
75. Używanie zeszytów w szkołach powszechnych	498
76. Zbiórka podręczników szkolnych dla młodzieży z terenów dotkniętych powodzią	499
77. „Tydzień Polskiego Czerwonego Krzyża” w szkołach	500
78. Kongres wychowania moralnego	501
79. Organizacja szkół	501
80. Konkurs	503
81. Komunikaty	504

C Z E Ś Ć N I E U R Z Ę D O W A .

82. Nowy ustrój szkolnictwa. Biblijografia	515
--	-----

O D E Z W A

Kuratora Okręgu Szkolnego do młodzieży szkolnej w Okręgu.

Kłeska powodzi, która dotknęła w tym roku ziemie Polski, zniszczyła mienie setek tysięcy ludzi, pozbawiając ich często dachu nad głową i wszelkiego dobytku.

W tych warunkach, gdy największych trzeba wysiłków, aby odbudować warsztaty pracy i zaspokoić elementarne potrzeby, większe wydatki na książki i podręczniki są ponad siły dla tych, którzy dotknięci zostali katastrofą.

Dzieci i młodzież uczęszczająca do szkół na terenach, nawiedzonych przez powódź, znalazły się wskutek tego w położeniu trudnem—brak podręczników uniemożliwi im należyte korzystanie z nauki.

Zwracam się przeto do Was, ażebyście przyszli z pomocą naszym kolegom z terenów objętych powodzią przez zorganizowanie wśród Was dla nich zbiórki podręczników szkolnych.

Jestem przekonany, że wezwanie moje znajdzie wśród Was należyty oddźwięk, że gotowością w organizowaniu zbiórki i ofiarnością wykażecie Wasze uczucia obywatelskie, że czynem zaświadczycie jak żywym jest w Was poczucie solidarności.

Kurator Okręgu Szkolnego:

(—) *K. Szelański.*

66.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 9 czerwca 1934 r.

o prawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego i o dodatku do uposażenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 51 z 1934, poz. 474).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w dniu 1 lutego 1934 r. pozostawali w służbie i w dniu 31 stycznia 1934 r. posiadali co najmniej 15 lat służby i pracy, zaliczalnych do wysługi emerytalnej i uzasadniających roszczenie o emeryturę, a którzy przy rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego nabywają prawo do emerytury, służy prawo wyboru bądź zaopatrzenia emerytalnego, należnego im na zasadzie przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego, bądź zaopatrzenia emerytalnego, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r. W tym ostatnim przypadku nie dolicza się do wysługi emerytalnej okresów służby i pracy, odbytych po dniu 31 stycznia 1934 r.

(2) Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego służy również wdowom i sierotom po funkcjonariuszach państwowych i zawodowych wojskowych, odpowiadających warunkom, przewidzianym w ust. (1), a zmarłych w czynnej służbie lub przed uprawomocnieniem się orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury. Wybór, dokonany przez wdowę, wiąże pozostające pod jej opieką sieroty, uprawnione do otrzymywania pensji sieroczej.

(3) Prawo wyboru zaopatrzenia emerytalnego służy w ciągu 30 dni od dnia, następującego po doręczeniu orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury (pensji wdowiej, sieroczej). W przypadku jednak, gdy orzeczenie o przyznaniu i wymiarze emerytury (pensji wdowiej, sieroczej) zostało doręczone przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, bieg

terminu trzydziestodniowego rozpoczyna się od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(4) Dokonany wybór zaopatrzenia emerytalnego nie może być odwołany.

(5) W razie niedokonania wyboru w terminie, oznaczonym w ust. (3), osobie interesowanej służy prawo do zaopatrzenia emerytalnego według przepisów obowiązujących w czasie rozwiązania stosunku służbowego.

(6) W przypadku, gdy zostało wybrane zaopatrzenie emerytalne, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r., postanowienia art. 4 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) nie mają zastosowania.

Art. 2. (1) Emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w czynnej służbie nie nabyli prawa do uposażenia, określonego w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, wojska, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663 — 666), albo w innych, później ogłoszonych przepisach o uposażeniu, dolicza się, poczynając od dnia 1 kwietnia 1934 r., do podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego 10⁰/₀ (dziesięć procent) tej podstawy.

(2) Dodatku, przewidzianego w ust. (1), nie dolicza się przy wymiarze pensyj, należnych wdowom i sierotom po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych.

(3) Przepis ust. (1) dotyczy również funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy na mocy art. 1 rozporządzenia niniejszego wybrali uposażenie emerytalne, które otrzymaliby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r.

Art. 3. Za funkcjonarjuszów państwowych w rozumieniu rozporządzenia niniejszego należy również uważać pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow-Klukowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

67.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1934 poz. 320).

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 9, 28, 37 i 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665), oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju, na obszarze W. M. Gdańska i poza granicami Państwa funkcjonarjuszów państwowych, objętych postanowieniami § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), żołnierzy zawodowych, podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, jak również nadterminowych, podchorążych, oficerów rezerwy powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, sędziów, prokuratorów, aplikantów i asesorów sądowych oraz oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Osobne rozporządzenie normuje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia żołnierzy powołanych do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga.

§ 2. (1) Osobom wymienionym w § 1 ust. (1) przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) w kraju i na obszarze W. M. Gdańska:

- 1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu oraz dla jego małżonka i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;
- 2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonka

i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;

b) poza granicami państwa;

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nieprzekraczający 8 dni, liczonych od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas przejazdu dla jego małżonka i dzieci, a to dla małżonka w wysokości 75⁰/₀, dla każdego dziecka w wysokości 50⁰/₀ diet, przysługujących przeniesionemu;

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego, jego małżonka i dzieci;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

(2) Zwykłym miejscem służbowym i miejscowością w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest w odniesieniu do żołnierzy i funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej — obszar danego garnizonu, w odniesieniu do szeregowych Policji Państwowej, pełniących służbę na posterunkach wiejskich — rejon danego posterunku.

(3) Podoficerom i szeregowcom, pełniącym obowiązkową służbę czynną, nadterminowym oraz podchorążym diety nie przysługują, o ile w czasie podróży lub delegacji (odkomenderowania) mogą korzystać z wyżywienia w naturze.

§ 3. Przez pojęcie „małżonek i dzieci” względnie „rodzina”, użyte w rozporządzeniu niniejszym, rozumie się pozostających na utrzymaniu osób, wymienionych w § 1 ust. (1):

1) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;

2) męża zupełnie niezdolnego do zarabkowania;

3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związki małżeńskie.

Rozdział 2.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju.

§ 4. (1) Diety wynoszą dziennie dla:

1) urzędników, praktykantów i niższych funkcjonarjuszów państwowych:

a) Prezesa Rady Ministrów	80.— zł
b) Ministra, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli	60.— zł
c) Podsekretarza Stanu, Prezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Wojewody, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Ambasadora	40.— zł
d) Dyrektora Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Dyrektora Biura Sejmu, Dyrektora Biura Senatu, Dyrektora Departamentu, Gabinetu, Biura we władzach naczelnych, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Głównego Inspektora w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Poczty i Telegrafów, Głównego Inspektora Weterynaryj w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych, Głównego Inspektora Komunikacji w Ministerstwie Komunikacji, Głównego Inspektora Pracy w Ministerstwie Opieki Społecznej, Dyrektora Protokołu Dyplomatycznego, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego I, II i III klasy, Ministra pełnomocnego, Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku, Delegata Rządu, Ministra Rezydenta, Dyrektora Mennicy Państwowej, Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Dyrektora Polskiego Monopolu Solnego, Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Prezesa Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Dyrektora Loterji Państwowej, Prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności, Dyrektora Ceł, Dyrektora Izby Skarbowej, Naczelnika wydziału skarbowego, oświecenia publicznego oraz przemysłu i handlu w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego Inspektora Ceł w Gdańsku, Kuratora Liceum Krzemienieckiego, Kuratora Okręgu Szkolnego, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Dyrektora Głównego Urzędu Miar, Dyrektora Instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Dyrektora	

Państwowego Instytutu Geologicznego, Prezesa Urzędu Patentowego R. P., Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny

30.— zł

- e) Wicedyrektora Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Wicedyrektora Biura Sejmu, Kustosza Biblioteki i Archiwum Sejmu, Inspektora i Naczelnika Wydziału we władzach naczelnych, Urzędnika do zleceń w Prezydjum Rady Ministrów, Naczelnika Sekretariatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika Biura w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Komunikacji, Wicedyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Wiceministra Rządu na m. st. Warszawę, Wicewojewody, Wicedyrektora Departamentu Politycznego i Wicedyrektora Gabinetu Ministra w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Przedstawiciela Państwa Polskiego przy Komisji Mieszanej i Trybunale Rozjemczym do spraw Górnego Śląska, Radcy Ambasady, Konsula Generalnego, Delegata Prokuratorji Generalnej R. P., Kierownika wydziału w centrali Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Pocztovej Kasy Oszczędności, Dyrektora Urzędu Długów Państwa, Komisarza do spraw likwidacji niemieckiej, Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, Kierownika Centralnej Księgowości, Redaktora Dziennika Ustaw R. P., Głównego konserwatora, Dyrektora Archiwów państwowych, Dyrektora Biblioteki Narodowej, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, pełniącego obowiązki kierownika referatu we władzy naczelnej, Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego, Dyrektora Urzędu Morskiego, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, Dyrektora Państwowej Szkoły Morskiej, Dyrektora Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Prezesa i Wiceprezesa Kolegium Górniczego, Wiceprezesa Urzędu Patentowego, Kierownika Sekcji w Instytucie Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Kierownika Instytutu Hydrograficznego, Dyrektora Biura projektu meljoracji Polesia, Dyrektora Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń, Dyrektora Państwowego Zakładu Badania Żywności

i Przedmiotów Użytku, Dyrektora Państwowego Zakładu Zdrojowego, Dyrektora (Kierownika) Szpitala w Kobierzynie, Krakowie, Kulparkowie, Lwowie, Tworkach i Wilnie, Dyrektora Wyższego Urzędu Bezpieczeń, Okręgowego Inspektora Pracy, Kierownika działu Państwowego Zakładu Higieny

20.— zł

- f) Kierownika oddziału gospodarczego w Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kierownika referatu i Radcy we władzach naczelnych, Naczelnego redaktora sprawozdań parlamentarnych w Biurze Sejmu, Dyrektora Drukarni Państwowej w Warszawie, Radcy Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika Urzędu spraw mniejszości, Naczelnika wydziału we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Inspektora w urzędzie wojewódzkim (Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę), będącego na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wiceprezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego, Sędziego wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Dyrektora Policji (w województwie śląskiem), Komisarza Rządu w Gdyni, Starosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Radcy Poselstwa, Konsula, Pierwszego sekretarza Ambasady, Radcy handlowego, Radcy emigracyjnego, Radcy finansowego, Radcy Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Kierownika Archiwum, Instytutu, Muzeum, Zakładu, laboratorium i działu w instytucjach bezpośrednio podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych, Starszego Ordynatora szpitala, Naczelnego Sekretarza Prokuratorji Generalnej R. P., Kierownika oddziału w wydziale skarbowym i wydziale oświecenia publicznego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego lekarza więzień, Kierownika Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Dyrektora Zakładu wychowawczego lub poprawczego, Kierownika Psychjatrycznego Szpitala Więziennego, Kierownika sekretarjatu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Naczelnika Biura Personalnego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego, Administratora Szkoły Akademickiej (zakładu), Kierownika Archiwum, Biblioteki, Muzeum, Państwowych Zbiorów Sztuki, Kierow-

nika Sekretarjatu Szkoły Akademickiej, Zarządcy Dóbr Liceum Krzemienieckiego, Wizytatora Szkół, Inspektora szkolnego, Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Katowicach, Kierownika wydziału i Kierownika działu w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Metrologa, Naczelnika Morskiego Urzędu Rybackiego, Naczelnika Okręgu Administracji Miar, Naczelnika Urzędu Marynarki Handlowej, Naczelnika Urzędu Probierzczego, Kierownika oddziału w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Komisarza Demobilizacyjnego, Komisarza Pracy (na Górnym Śląsku), Rady Trybunału do Spraw Ubezpieczeń Społecznych . . .

15.— zł

- g) Inspektora, Kierownika oddziału i Rady we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Wicedyrektora Policji (w Województwie Śląskiem), Wiceministra Rządu w Gdyni, Wicestarosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Drugiego sekretarza Ambasady, Pierwszego sekretarza Poselstwa, Ordynatora szpitala, Naczelnika Urzędu Skarbowego, Naczelnika Urzędu Celnego, Naczelnika Urzędu Opłat Stemplowych, Naczelnika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, Członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Inspektora w Liceum Krzemienieckiem, Konserwatora, Kustosza Archiwum, Kustosza Muzeum, Kwestora, Instruktora oświaty pozaszkolnej, Kierownika weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Administratora i kierownika poddziału (zakładu) w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Kierownika Państwowego Zakładu Chowu Koni, Komisarza ochrony lasów, Komisarza ziemskiego, Powiatowego lekarza weterynaryjnego, Kapitana statku szkolnego, Profesora Państwowej Szkoły Morskiej, Kapitana portu, Naczelnika Okręgowego Urzędu Górniczego, Kierownika referatu w Biurze projektu meljoracji Polesia, Kierownika kamieniołomów, Kierownika klinkierni, Kierownika państwowego zarządu wodnego, Kierownika powiatowego zarządu drogowego, Lekarza

zdrojowego, Radcy emigracyjnego przy Komisarjacie Generalnym R. P. w Gdańsku, Technicznego Inspektora zdrojowego, Kierownika Państwowej Szkoły Położnych, Kierownika szpitala, Obwodowego Inspektora Pracy, Kierownika filji Państwowego Zakładu Higjeny, Lekarza powiatowego	12.— zł
h) Referendarza, Kierownika rachuby, Zarządcy (gmachu reprezentacyjnego), Archiwisty, Bibliotekarza, Redaktora sprawozdań parlamentarnych, Referendarza Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Kierownika Drukarni Państwowej, Drugiego sekretarza Poselstwa, Wicekonsula Attaché Ambasady, Attaché Poselstwa, Attaché Konsularnego, Referendarza Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Konstruktora, Kustosza, Kierownika stacji Hughesa, Zarządcy składnicy, Kontrolera skarbowego, Kierownika sekretarjatu (sądowego, prokuratorskiego), Zarządcy fabryki, Zarządcy kolejki, Zarządcy składu drzewa, Zarządcy tartaku, Nadleśniczego, Taksatora leśnego, Asystenta Archiwum, Asystenta Biblioteki, Asystenta Muzeum, Podinspektora szkolnego (zastępcy inspektora szkolnego), Asystenta weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Mierniczego, Adjunkta i Asystenta w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Podkomisarza ziemskiego, Oficera statku szkolnego, Inspektora we władzach pośrednio podległych władzy naczelnej w dziale Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oficera portu, Adjunkta i Inspektora stacyj w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Adjunkta Zakładu Służby Zdrowia, Podinspektora Pracy	10.— zł
i) urzędników nie wymienionych pod lit. a)—h)	9.— zł
j) praktykantów	7.— zł
k) niższych funkcjonarjuszów państwowych	6.— zł
2) żołnierzy:	
a) oficerów w stopniu:	
Marszałka	80.— zł
Generała broni, admirała	60.— zł
Generała dywizji, wiceadmirała	40.— zł
Generała brygady, kontradmirała	30.— zł

Pułkownika, komandora	20.— zł
Podpułkownika, komandora-porucznika	18.— zł
Majora, komandora-podporucznika	15.— zł
Kapitana	12.— zł
Porucznika, podporucznika	10.— zł

b) podoficerów i szeregowych zawodowych w stopniu:

Chorążego (równorzędnego)	10.— zł
Starszego sierżanta (równorzędnego), starszego bosmana, sierżanta (równorzędnego), bosmana, plutonowego (równorzędnego), bosmanmata	8.— zł
Kaprala (równorzędnego), mata, starszego marynarza zawodowego	6.— zł

c) podoficerów i szeregowców pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych:

Podchorążych oraz podoficerów	2.50 zł
St. szeregowców i szeregowców	2.— zł

3) profesorów i pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich, nauczycieli szkół państwowych i publicznych, pozostających na etacie Państwa:

a) Rektora państwowej szkoły akademickiej	30.— zł
b) Profesora zwyczajnego	25.— zł
c) Profesora nadzwyczajnego	20.— zł
d) Asystenta starszego z tytułem docenta, Adjunkta z tytułem docenta	15.— zł
e) Pomocniczych sił naukowych, nie wymienionych pod lit. d)	12.— zł
f) Dyrektora (rektora) i Kierownika szkoły średniej ogólnokształcącej, seminarjum nauczycielskiego i innego zakładu kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowej, rolniczej i innego zakładu o typie średnim lub wyższym (z wyjątkiem szkół akademickich)	15.— zł
g) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. f)	12.— zł
h) Kierownika publicznej szkoły powszechnej, specjalnej (szkoły ćwiczeń), III, II i I stopnia i nauczyciela kierującego w publicznej szkole powszechnej I stopnia	12.— zł
i) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. h)	10.— zł
j) Kierowniczkę przedszkola	10.— zł
k) Wychowawczyni przedszkola	8.— zł
l) Nauczyciela, pełniącego obowiązki instruktora mini-	

sterjalnego, nauczyciela szkoły średniej, powołanego do pracy instruktorskiej	15.— zł
1) Nauczyciela szkoły powszechnej, powołanego do pracy instruktorskiej	12.— zł
4) funkcjonariuszów Straży Więziennej:	
Głównego Inspektora	30.— zł
Inspektora, Nadkomisarza	15.— zł
Komisarza	12.— zł
Podkomisarza	10.— zł
Aspiranta	8.— zł
Przodownika	8.— zł
Starszego strażnika więziennego, strażnika więziennego	6.— zł
5) a) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego	60.— zł
b) Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego	40.— zł
c) Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego, sędziego i prokuratora Sądu Najwyższego i sądu apelacyjnego, wiceprokuratora sądu apelacyjnego	25.— zł
d) Sędziego i prokuratora sądu okręgowego, wiceprokuratora sądu okręgowego	20.— zł
e) Sędziego grodzkiego, podprokuratora sądu okręgowego, przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego sądu pracy	15.— zł
f) Asesora sądowego	10.— zł
g) Aplikanta sądowego	7.— zł
6) oficerów i szeregowych Policji Państwowej:	
Generalnego Inspektora	30.— zł
Nadinspektora, Inspektora	20.— zł
Podinspektora	18.— zł
Nadkomisarza	15.— zł
Komisarza	12.— zł
Podkomisarza, aspiranta	10.— zł
Starszego przodownika, przodownika, starszego posterunkowego	8.50 zł
Posterunkowego	6.— zł
7) oficerów i szeregowych Straży Granicznej:	
Komendanta	30.— zł
Nadinspektora	20.— zł
Inspektora	18.— zł

Nadkomisarza	15.— zł
Komisarza	12.— zł
Podkomisarza, aspiranta	10.— zł
Starszego przodownika, przodownika, starszego strażnika granicznego	8.— zł
Strażnika granicznego	6.— zł

(2) Osobom pełniącym obowiązki przywiązane do wymienionych w p. 1, 3 i 5 stanowisk przysługują diety, ustalone dla danego stanowiska, od dnia objęcia obowiązków służbowych.

(3) Żołnierzom żandarmerji, pełniącym służbę bezpieczeństwa poza swym garnizonem w rejonach ćwiczeń, manewrów, koncentracji lub zawodów, mających na celu wyszkolenie wojska — przysługuje 50% diet.

(4) W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

§ 5. (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 4, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przepis ten nie dotyczy przypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

(3) O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ust. (1) o 10%. Postanowienie to nie dotyczy żołnierzy i innych osób pracujących w wojsku na stanowisku etatowym.

(4) Żołnierzom zawodowym i oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oraz innym osobom, pracującym w wojsku na stanowisku etatowym, korzystającym w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) z kwatery przejściowej lub nagłej, zmniejsza się diety o kwotę, odpowiadającą należności za kwatery, ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 957), którą to kwotę przekazuje się władzy, dostarczającej kwatery.

§ 6. (1) Jednostką obliczania diet jest dwudziestoczerogodzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin—połowa diety;

b) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, zaś połowa diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin, a dłużej niż 6 godzin.

(2) Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, niemającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu, z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

(3) Gdy przejazd odbywa się różnymi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnymi środkami lokomocji.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) lub przeniesienia.

§ 8. Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a odbywający podróż służbową lub pozostający w delegacji (odkomenderowaniu) nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. (1) Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

(2) O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przysłać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

(§§ 10—12 włącznie opuszczono).

§ 13. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu bagażu podróznego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 14. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów przyczem:

1) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — e), rektorom i profesorom państwowych szkół akademickich, funkcjonariuszom Straży Więziennej w stopniu głównego inspektora i inspektora, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirala) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, wyszczególnionym w p. 5 lit. a) — d), oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, ponadto starostom i kierownikom starostw, Komisarzowi i Wicekomisarzowi Rządu w Gdyni, Dyrektorowi Policji (w Województwie Śląskim), osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach Szeferów władz naczelnych, przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi, dowódcami pułków i wyższymi;

2) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom nieobjętym postanowieniami p. 1) i 3), oraz chorążym (równorzędnym);

3) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonariuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Za przejazd sługi (§ 2 p. III-a) 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

(5) Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w któ-

rym niema III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

(6) Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

(7) Osoby korzystające z ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez Państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

(8) Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, mającym prawo przejazdu I klasą, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym przypadku podróży służbowej służy prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca lub przedziału w wozie sypialnym.

§ 15. (1) Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innymi środkami komunikacyjnymi osobistego bagażu podróżnego o wadze:

1) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

2) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

(2) O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 16. (1) Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nieposiadających takich taryf zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym

stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

(2) Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możliwości przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p. z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę, oraz w razie potrzeby odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

(3) Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

(4) Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, której przysługują wyższe diety.

(5) Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnymi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nieposiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

(6) Przepis ustępu poprzedzającego nie ma zastosowania do szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej przy patrolach i obławach.

(7) Dla osób, które w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

(8) Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej wysokości zaś tylko w przypadkach uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędności na dietach.

§ 17. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 15).

§ 18. (1) Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców i w Gdyni, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w da-

nem miejscu istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 15) koszty przejazdu zwraca się bez względu na odległość.

(2) W garnizonach wojskowych do żołnierzy i funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej stosuje się postanowienia ust. (1) bez względu na ilość mieszkańców w tym garnizonie.

§ 19. (1) Osobom, wymienionym w § 1, z wyjątkiem podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, przyznaje się na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości 1.50 zł.

(2) Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

(3) Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

(4) O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 16.

§ 20. (1) W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania) o ile wypłacane są stosownie do § 5 w wymiarze zmniejszonym do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

(2) W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 5 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

(3) Postanowienia, zawarte w ustępach poprzedzających, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 21. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla

podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 22. (1) Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

(2) Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

(3) Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

(4) Przy przejazdach kołowych odbywanych jednym ciągiem bez przerwy należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 klm drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszymi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 23. (1) W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 2 pkt. III, 1 i 2) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę—100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z zasiłkiem wyrównawczym.

(2) Odnośnie do żołnierzy zawodowych i oficerów rezerwy powołanych do czynnej służby celem przemianowania na zawodowych za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie pobierane ostatnio na zasadzie art. 5 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

(3) Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem i objęciu czynności służbowych.

(4) Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyspieszonych względnie takichże statków albo innych środków lokomocji zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakiby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków na taką samą odległość.

(5) Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należność określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania właściwej władzy naczelnej.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie dotyczą przeniesień żołnierzy zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza — w obrębie bataljonu granicznego. Za przeniesienia te przysługuje samotnemu 20% — a utrzymującemu rodzinę 40% jednomiesięcznego, ostatnio pobieranego uposażenia (ust. (2)) wraz z prawem ewentualnego przewozu urządzenia domowego pociągiem towarowym za opłatą według taryfy wojskowej. Koszty tego przewozu ponosi osoba przeniesiona.

(7) Postanowienia poprzedniego ustępu stosują się również do żołnierzy zawodowych oraz oficerów rezerwy, powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, przenoszonych z jednej miejscowości do innej w obrębie tego samego garnizonu.

§ 24. (1) Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacji (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 23 ust. (4))—w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego.

(2) Rachunki delegacji (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w ciągu ośmiu pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych, o ile w tych przypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 26 ryczałtów.

(3) Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego. Postanowienie powyższe nie dotyczy wyższych dowódców wojskowych od dowódcy dywizji i dowódców brygady kawalerji w górę.

§ 25. (1) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

(2) Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia oraz często powtarzających się komisji miejscowych, jak również w odniesieniu do osób, pełniących czynności, określone w § 10 i 11, przyczem — odnośnie do wykonawczego personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — wysokość zaliczki nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia, pobieranego przez danego funkcjonariusza, a zaliczkę tę potrąca się z wy-

nagrodzenia akordowego, przypadającego do wypłaty danemu funkcyjnarjuszowi.

§ 26. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem.

§ 27. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II.

§ 28. (1) Należności za delegacje (odkomenderowania) przysługują również żołnierzom zawodowym oraz oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oddziałów zwartych, delegowanym (odkomenderowanym) poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże żołnierzom oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

(2) Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które żołnierze otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 29. Przyznaje się dodatek do diet, płatny równocześnie z dietami, w następującej wysokości:

1) oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom, mianowanym generałami, a mianowicie:

generałom	— 25% diet
pułkownikom	— 35% „
podpułkownikom i majorom	— 45% „

2) funkcjonarjuszom władz górniczych, pełniącym na kopalniach czynności, związane z kontrolą stanu bezpieczeństwa kopalń i ich urządzeń—35% diet.

Rozdział 3:

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia na obszarze W. M. Gdańska.

§ 30. (1) Postanowienia rozdziału 2 mają zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru, jak również do przeniesień, odbywanych z obszaru W. M. Gdańska do kraju,

z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz że przez uposażenie, o którym mowa w § 23, rozumieć należy zarówno przy przeniesieniach z kraju na obszar W. M. Gdańska, jak i w obrębie tego obszaru oraz z obszaru W. M. Gdańska do kraju uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

(2) Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego, otrzymują diety, w wysokości 10 guldenów gdańskich, zaś żołnierze—według posiadanego stopnia.

(3) Postanowienia § 41 mają odpowiednie zastosowanie.

Rozdział 4.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia poza granicami Państwa.

(§§ 31—51 włącznie opuszczono).

Rozdział 5.

Postanowienia końcowe.

§ 52. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r., z wyjątkiem postanowień § 11 i 37, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1934 r. Od dnia 1 lutego do 31 maja 1934 r. funkcjonariusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej należności, obliczone według zasad obowiązujących przed dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz.*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki.*

68.

O K Ó L N I K Nr. 85

z dnia 14 czerwca 1934 Nr. I R. 454/34

o opłatach szkolnych w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, państwowych zakładach kształcenia nauczycieli oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych.

(Przedruk z Dz. Urz. M. W. R. O. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 6—7 poz. 56).

Z mocą obowiązującą od dnia 20 sierpnia 1934 r. zarządzam pobieranie następujących opłat szkolnych:

I. W państwowych szkołach średnich ogólnokształcących i klasach gimnazjalnych utworzonych przy państwowych zakładach kształcenia nauczycieli.

1. Taksa za egzamin wstępny do klasy pierwszej lub wyższej zł. 10
2. Taksa za egzamin wstępny z różnicy programów zł. 10
3. Taksa za egzamin prywatny, zdawany w państwowej szkole średniej (w okręgach, w których te egzaminy istnieją). zł. 10
4. Taksa za egzamin dojrzałości w szkołach średnich państwowych i prywatnych zł. 12
5. Taksa za pełny egzamin dojrzałości dla eksternów zł. 60
6. Taksa za uzupełniający egzamin dojrzałości dla eksternów zł. 15
7. Taksa za wydanie duplikatu świadectwa rocznego lub półrocznego zł. 5 gr. 50
8. Taksa za wydanie duplikatu świadectwa dojrzałości zł. 11
9. Taksa administracyjna roczna zł. 220
dla uczniów wступujących po raz pierwszy do państwowej szkoły średniej zł. 223

II. W państwowych zakładach kształcenia nauczycieli (seminarja nauczycielskie, kursy nauczycielskie, pedagogja, wyższe kursy nauczycielskie, seminarja ochraniarskie, szkoły ćwiczeń przy tych zakładach), oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych.

10. Taksa za wydanie duplikatu świadectwa rocznego lub półrocznego, jak również duplikatu złożenia części egzaminu dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych zł. 5 gr. 50
11. Taksa za wydanie duplikatu: świadectwa dojrzałości, dyplomu na nauczyciela szkoły powszechnej, świadectwa ukończenia seminarjum ochroniarskiego, świadectwa egzaminu uzupełniającego względnie pełnego egzaminu dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych, świadectwa praktycznego egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych, świadectwa z wyższego kursu nauczycielskiego zł. 11
12. Taksa za pełny egzamin na dyplom nauczyciela szkół powszechnych dla eksternów zł. 60
13. Taksa za uzupełniający egzamin na dyplom nauczyciela szkół powszechnych dla eksternów zł. 40
14. Taksa za egzamin dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych:
- a) z jednej grupy przedmiotów lub z jednego przedmiotu artystyczno-technicznego zł. 10
- b) z dwóch grup zdawanych łącznie zł. 15
- c) z trzech grup zdawanych łącznie zł. 20
- d) z czterech i więcej grup zdawanych łącznie zł. 25
15. Taksa za egzamin na świadectwo praktycznego egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych zł. 60
16. Taksa za egzamin eksternów na wyższych kursach nauczycielskich zdawany w całości w jednym terminie zł. 40
17. Taksa za jedną część egzaminu eksternów na wyższych kursach nauczycielskich zł. 20
18. Taksa za dwie części egzaminu eksternów na wyższych kursach nauczycielskich zdawane łącznie zł. 30
19. Taksa administracyjna roczna zł. 80

U w a g a: Opłaty w Państwowym Instytucie Robót Ręcznych, Państwowym Instytucie Nauczycielskim, Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej i na Państwowym Wyższym Kursie Nauczyci-

cielskim (grupa robót ręcznych) normuje oddzielne zarządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

III. Taksy, wymienione w punktach 1, 2 i 3 powinny być uiszczone za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe szkoły przed przystąpieniem ucznia(nicy) do egzaminu. Taksy te, wzięte łącznie, Dyrekcje szkół rozdziela pomiędzy egzaminatorów, jako wynagrodzenie za udział w egzaminach; sumy uzyskane od uczniów z tego tytułu powinny być podawane w liście wypłat wynagrodzeń egzaminatorów.

IV. a) Takse, wymienioną w punkcie 4, za egzamin dojrzałości uczniowie szkół państwowych wpłacają na konto czekowe szkoły do dyspozycji Dyrekcji, zaś Dyrekcje szkół niepaństwowych zebrane taksy wpłacają do P. K. O. na właściwe konta Izb Skarbowych, względnie Kas Urzędów Skarbowych, na rachunek funduszu specjalnego Kuratorjum Okręgu Szkolnego pod nazwą „Taksa administracyjna”.

b) Dyrekcje szkół zarówno państwowych jak i niepaństwowych przesyłają Kuratorjum wykazy uczniów(nic), od których taksy te zostały pobrane, nadto Dyrekcje szkół państwowych podają kwotę, jaką z tego tytułu uzyskały, a Dyrekcje szkół niepaństwowych dołączają dowód wpłacenia łącznej kwoty.

c) Taksy, wymienione w punkcie 5 i 6, eksterni wpłacają bezpośrednio na rachunek funduszu specjalnego Kuratorjum Okręgu Szkolnego pod nazwą „Taksa administracyjna” za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Izby Skarbowej lub Kasy Urzędu Skarbowego.

d) Taksy, wpłacone przez uczniów, zwrotowi zasadniczo nie podlegają. Wyjątkowo mogą być zwrócone taksy, wymienione w punktach 4, 5 i 6, i to tylko w tym wypadku, gdy uczeń (ekstern) z powodu załabnięcia lub choroby, powstałej po wpłaceniu taksy, co winno być stwierdzone świadectwem lekarskim, egzaminowi poddać się nie może, względnie po wpłaceniu taksy do egzaminu dopuszczony nie zostanie. Zwrotu taks dokonywują Kuratorja Okręgów Szkolnych we własnym zakresie działania.

V. Taksy, wymienione w punktach 7, 8, 10 i 11, stanowią dochód Skarbu Państwa i powinny być wpłacone przez zainteresowanych znaczkami stemplowymi wartości nominalnej 5 i 10 zł., które Dyrekcja szkoły nakleja na wydanym duplikacie i kasuje.

VI. Taksy, wymienione w punktach 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18 są przeznaczone na wydatki związane z przeprowadzeniem egzaminów i na

wynagrodzenie egzaminatorów. Zasady podziału taks są określone w regulaminach odpowiednich egzaminów.

VII. a) Dochód z taks, wymienionych w punktach 4, 9 i 19, Dyrekcje szkół zatrzymują do swojej dyspozycji na pokrycie wydatków, przewidzianych w zatwierdzonych przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego rocznych planach finansowo-gospodarczych.

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody większe od zatwierdzonych wydatków, przelewają nadwyżki za pośrednictwem P. K. O. na właściwe konta Izb Skarbowych, względnie na konta Kas Urzędów Skarbowych na rachunek funduszu specjalnego Kuratorjum Okręgu Szkolnego pod nazwą „Taksa administracyjna“.

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody mniejsze od zatwierdzonych wydatków, otrzymują z Kuratorjum Okręgu Szkolnego brakujące sumy w formie dotacji.

b) Sposób pobierania, przechowywania i księgowania sum otrzymanych z powyższych taks normują przepisy rachunkowo-kasowe, wydane przez Ministerstwo W. R. i O. P.

VIII. Od taks, wymienionych w punktach 1, 2, 3, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 18, oraz od różnicy między taksą dla uczniów dawnych i nowowstępujących w kwocie zł. 3 (punkt 9) nikt zwolnionym być nie może. Zwolnień można udzielać jedynie od taksy za egzamin dojrzałości eksternów i od taksy administracyjnej.

Od taksy za pełny egzamin dojrzałości eksternów mogą być zwolnieni w połowie kandydaci zupełnie niezamożni oraz dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych, a także i sami funkcjonariusze państwowi i wojskowi zawodowi. Całkowicie zwolnieni od tej taksy mogą być wyjątkowo zupełnie ubodzy i to w granicach 10% wszystkich kandydatów, dopuszczonych do egzaminu, przyczem pierwszeństwo mieć winny dzieci niezamożnych inwalidów wojennych, niezamożnych kawalerów orderu „Virtuti Militari“ i odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości oraz sami niezamożni inwalidzi wojenni, kawalerowie orderu „Virtuti Militari“ i odznaczeni Krzyżem lub Medalem Niepodległości.

Od taksy za egzamin dojrzałości eksternów zwalnia Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

IX. a) Takсы administracyjne, wymienione w punktach 9 i 19, powinny być wpłacane w dwóch równych ratach półrocznych z początkiem danego półrocza, jednak najpóźniej do dnia 20 listopada za I półrocze i do dnia 20 kwietnia za II półrocze.

b) Od uczniów, którzy przed ostatecznym terminem płatności taksy występują ze szkoły, można nie żądać opłacenia taksy.

X. a) Z ulgowej taksy administracyjnej w wysokości 50% normalnej taksy, wskazanej w punktach 9 i 19, korzystają dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych, pobierających uposażenie służbowe lub wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, z zastrzeżeniem, że rodzice ich nie posiadają znaczniejszego majątku.

b) Dzieci rodziców niezamożnych, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od taksy administracyjnej; w wyjątkowych wypadkach również i dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od ulgowej taksy (X poz. a). Zwolnienia takie muszą jednak mieścić się w granicach normy dozwolonej.

Całkowite zwolnienie od taksy administracyjnej należy stosować w pierwszym rzędzie w odniesieniu do dzieci niezamożnych inwalidów wojennych oraz niezamożnych kawalerów orderu „Virtuti Militari” i odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości.

XI. Od taksy, przewidzianej w punkcie 19, nie mogą być zwolnieni słuchacze wyższych kursów nauczycielskich, korzystający z urlopu płatnego.

XII. a) Określonych wyżej ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od opłaty taksy administracyjnej udzielają co półrocze Rady Pedagogiczne szkół stosownie do stanu majątkowego rodziców—uczniom, którzy pilnością i postępami w nauce na to zasługują. Rady Pedagogiczne powinny przy zwolnieniach od taks rozważyć dokładnie warunki, w jakich młodzież poza szkołami pozostaje. Opieka domowa ucznia może odwołać się od decyzji Rady Pedagogicznej, w wypadku odmówienia zwolnienia, do Kuratorjum, które rozstrzyga ostatecznie.

b) Radom Pedagogicznym przysługuje prawo udzielania ulgowej taksy administracyjnej oraz częściowego lub całkowitego zwalniania od taksy administracyjnej, a to: w szkołach średnich ogólnokształcących oraz klasach gimnazjalnych przy państwowych zakładach kształcenia nauczycieli w granicach 20%, w państwowych zakładach kształcenia nauczycieli w granicach 25% sumy, którą Dyrekcja szkoły powinna uzyskać z opłat, gdyby wszystkie dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych—płaciły połowę taksy, a pozostałe—całą takse. Gdyby jakieś wyjątkowe względy zmuszały Radę Pe-

dagogiczną do udzielenia ulg i zwolnień na kwotę wyższą, niż wyżej wskazana, winny Dyrekcje szkół uzyskać na to zgodę Kuratorjum Okręgu Szkolnego, występując z wnioskami w I półroczu do dnia 1-go listopada, a w II półroczu do dnia 1 kwietnia.

c) Poza tem Kuratorja winny zarządzać zwolnienie od taksy dzieci w tych szkołach ćwiczeń, które jako szkoły powszechne, są włączone do normalnej sieci szkolnej i do których dzieci są kierowane przez władze nadzorujące wykonania przepisów o obowiązku szkolnym. W takich wypadkach dzieci, zwolnionych w szkole ćwiczeń, nie wlicza się do wyżej określonej normy.

d) Decyzja Rady Pedagogicznej o udzieleniu ulgowej taksy administracyjnej oraz o częściowem lub całkowitem zwolnieniu od taksy następuje do dnia 20 października na skutek podania, wniesionego do Dyrekcji szkoły przez rodziców lub opiekę domową ucznia, w terminie najdalej do dnia 20 września. Dyrekcja szkoły może żądać uzupełnienia podania zaświadczeniem o stanie majątkowym.

e) Funkcjonariusze państwowi i wojskowi zawodowi nie składają podań o udzielenie ulgowej taksy administracyjnej. Dyrekcja szkoły może jednak zażądać od nich w razie wątpliwości przedstawienia świadectwa o stanie majątkowym lub formalnego zaświadczenia, że interesowany jest funkcjonariuszem państwowym.

f) Uczniowie, którzy uzyskali zwolnienie od taksy w jednym półroczu, korzystają ze zwolnienia i w następnym półroczu szkolnem, o ile istnieją nadal warunki, od których zależy zwolnienie. Uczniowie nie zwolnieni od taksy obowiązani są wpłacić ją ratami półrocznymi bezzwłocznie po zakomunikowaniu im odnośnych decyzji Rady Pedagogicznej najpóźniej jednak do dnia 20 listopada za I półrocze i do dnia 20 kwietnia za II półrocze.

g) Nowowstępujący uczniowie w pierwszym półroczu szkolnem od żadnych opłat nie mogą być zwolnieni. Nie dotyczy to dzieci funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Kuratorjum Okręgu Szkolnego będzie udzielało w drodze wyjątku ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od nich nowowstępujących uczniów w I m półroczu szkolnem.

h) W sprawach związanych z pobieraniem (egzekwowaniem) taksy oraz umarzaniem w wyjątkowych wypadkach nieściągalnych taks, decyduje Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

XIII. Z chwilą wejścia w życie niniejszego okólnika uchylam zarzą-

dzenie z dnia 6 września 1933 roku (I R 5542/33) o taksach i opłatach szkolnych w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, państwowych zakładach kształcenia nauczycieli oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych. (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 10, r. 1933 poz. 150).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *W. Jędrzejewicz.*

69.

O K Ó L N I K Nr. 86

z dnia 14 czerwca 1934 r. (Nr. I. R. 4545/34)

o opłatach szkolnych w szkołach zawodowych.

(Przedruk z Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z dnia 31 lipca 1934. Nr. 6—7, poz. 97).

Z mocą obowiązującą od dnia 20 sierpnia 1934 r. zarządzam pobieranie w państwowych szkołach, seminarjach i na kursach zawodowych następujących opłat szkolnych:

I. Takse za egzamin wstępny uiszczają wszyscy kandydaci przystępujący do tego egzaminu:

a) na kurs pierwszy w szkołach technicznych, średnich technicznych kolejowych, w szkołach i liceach handlowych, oraz w szkołach ogrodniczych i średnich rolniczych zł. 5

b) w szkołach rzemieślniczo-przemysłowych (męskich i żeńskich), w szkołach mistrzowskich, w szkołach rękodzielniczych i gospodarczych żeńskich, seminarjach zawodowych żeńskich i w szkołach niższych technicznych kolejowych zł. 3

II. Takse za badania psychotechniczne uiszczają wszyscy kandydaci poddawani tym badaniom:

a) w szkołach wymienionych w p. I ust. a. zł. 2

b) w szkołach wymienionych w p. I. ust. p. zł. 1

III. Takse wstępną czyli wpisowe uiszczają wszyscy uczniowie nowoprzyjęci do szkoły lub na kurs—we wszystkich szkołach oraz na kursach z wyjątkiem kursów wędrownych i kursów korespondencyjnych zł. 10

IV. Taksa za egzamin końcowy we wszystkich szkołach i kursach zł. 10

V. Taksa za świadectwa:

a) za świadectwo ukończenia szkoły lub kursu . . . zł. 5

(Uwaga: Świadectwa (wykazy postępów) roczne, półroczne, względnie semestralne, wydaje się bezpłatnie.

b) za duplikaty świadectw ukończenia szkoły lub kursu zł. 11

c) za duplikaty świadectw (wykaz postępów) rocznych, półrocznych, względnie semestralnych zł. 13 gr. 20

VI. Taksa administracyjna.

A. W szkołach:

a) technicznych:

1) na wydziałach mechanicznych, mechanicznych kolejowych, elektrycznych, elektromechanicznych, mechaniczno-elektrotechnicznych, lotniczych, samochodowych, młynarskich, włókienniczych, górniczych, hutniczych, przemysłowo-leśnych rocznie zł. 170

2) na wydziałach chemicznych, ceramicznych, piwowarskich rocznie zł. 190

3) na wydziałach budowlanych, drogowych, drogowo-budowlanych, drogowo-wodnych, mierniczych, meljoracyjnych, miernictwa kopalnianego, eksploatacyjnych kolejowych rocznie zł. 130

b) ogrodniczych średnich rocznie zł. 190

c) ogrodnictwa w Poznaniu i w Państw. Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie . . . rocznie zł. 220

d) rolniczych średnich rocznie zł. 80

e) kolejowych niższych rocznie zł. 90

f) rzemieślniczo-przemysłowych męskich, rękodzielniczych i gospodarczych żeńskich oraz w seminarjach zawodo-

wych żeńskich	rocznie	zł. 90
g) rzemiosł budowlanych, koszykarskich i szewckich	rocznie	zł. 40
h) w liceach i szkołach handlowych	rocznie	zł. 130
i) mistrzów mechaników, mistrzów budowlanych, drogowych i meljoracyjnych, oraz na kursie majstrów i podmajstrzych młynarskich w Bydgoszczy . . .	rocznie	zł. 100
j) w szkole wiertniczej w Borysławiu	rocznie	zł. 130

B. Na Kursach:

a) radjotechnicznych, ogrodnictwa w Poznaniu i Wilnie	rocznie	zł. 130
b) nadzorców drogowych i meljoracyjnych za cały kurs	jednorazowo	zł. 30
c) gorzelnicznych za cały kurs	jednorazowo	zł. 20
d) praktyki ogrodniczej w Zaleszczykach	jednorazowo	zł. 20
e) półrocznych dla elektromonterów, dla maszynistów i palaczy za cały kurs	jednorazowo	zł. 30
f) rocznych elektromonterów i dla pracowników przemysłu metalowego	rocznie	zł. 60
g) kilimkarstwa, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 12
h) rysunków zawodowych dla rzemieślników przemysłu metalowego, budowlanego i drzewnego, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 3
i) rysunku odręcznego, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 3
j) snycerstwa i rzeźbiarstwa dla rzemieślników przemysłu drzewnego, kamieniarskiego i sztukatorskiego, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 3
k) rękodzielniczych, gospodarczych i handlowych, zorganizowanych przy szkołach średnich zawodowych i żeńskich seminarjach zawodowych, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 5
l) rękodzielniczych i gospodarczych, zorganizowanych przy niższych szkołach zawodowych, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 3
m) trykotarstwa maszynowego i haftu maszynowego, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 5
n) wieczornych kroju i szycia, zorganizowanych przy państwowych szkołach i seminarjach zawodowych żeńskich, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 5
o) korespondencyjnych — od przedmiotu, płatne zgóry	półrocznie	zł. 5
p) wędrownych, prowadzonych przez państwowe szkoły zawodowe żeńskie, płatne zgóry	miesięcznie	zł. 2

VII. Taksy, wpłacone przez uczniów i słuchaczy kursów, zwrotowi nie podlegają.

VIII. a) Taksy, wymienione pod V b) i c), stanowią dochód Skarbu Państwa i powinny być wpłacane przez zainteresowanych znaczkami stemplowymi wartości minimalnej 10 i 12 zł., które Dyrekcja szkoły nakleja na wydany duplikacie i kasuje.

b) Taksy, wymienione w punktach I, II wzięte łącznie, rozdzielają Dyrekcje szkół pomiędzy egzaminatorów oraz prowadzących badania psychotechniczne, jako wynagrodzenie za udział w egzaminach; sumy uzyskane od uczniów z tego tytułu powinny być podawane w liście wypłat wynagrodzeń egzaminatorów.

c) Dochód z taks, wymienionych w punktach III, IV, V-a i VI, Dyrekcje szkół zatrzymują do swojej dyspozycji na pokrycie wydatków, przewidzianych w zatwierdzonych przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego rocznych planach finansowo-gospodarczych.

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody większe od zatwierdzonych wydatków, przelewają nadwyżki za pośrednictwem P. K. O. na właściwe konta Izb Skarbowych, względnie na konta Kas Urzędów Skarbowych na rachunek funduszu specjalnego Kuratorjum Okręgu Szkolnego pod nazwą „Taksa administracyjna“.

Dyrekcje szkół, których zatwierdzone plany przewidują dochody mniejsze od zatwierdzonych wydatków, otrzymują z Kuratorjum Okręgu Szkolnego brakujące sumy w formie dotacji.

d) Sposób pobierania, przechowywania i księgowania sum otrzymywanych z powyższych taks normują przepisy rachunkowo-kasowe, wydane przez Ministerstwo W. R. i O. P.

IX. Do uiszczania taks obowiązani są zasadniczo wszyscy uczniowie.

X. a) Taksy wymienione w punktach I, II, III, IV i VI B poz. b), c), d), e) powinny być uiszczone przed przystąpieniem do egzaminu i przyjęciem do szkoły lub na kurs.

b) Taksy administracyjne, wymienione w punkcie VI A oraz p. VI B. poz. a) i f), powinny być wpłacane w dwóch równych ratach półrocznych z początkiem danego półrocza, jednak najpóźniej do dnia 20 listopada za I półrocze i do dnia 20 kwietnia za II półrocze.

c) Od uczniów, którzy przed ostatecznym terminem płatności taksy występują ze szkoły, można nie żądać opłacenia taksy.

XI. a) Dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych, pobierających uposażenie służbowe lub wynagrodzenie

ze Skarbu Państwa, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, z zastrzeżeniem, że rodzice ich nie posiadają znaczniejszego majątku, opłacają ulgową takse administracyjną, która wynosi 30% normalnej taksy, wskazanej w punkcie VI A.

b) Dzieci rodziców niezamożnych, o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre, mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od taksy administracyjnej; w wyjątkowych wypadkach również i dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od ulgowej taksy (punkt XI poz. a). Zwolnienie takie muszą jednak mieścić się w granicach normy dozwolonej.

Całkowite zwolnienia taksy administracyjnej należy stosować w pierwszym rzędzie w odniesieniu do dzieci niezamożnych inwalidów wojennych oraz niezamożnych kawalerów orderu „Virtuti Militari“ i odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości.

c) Określonych wyżej ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od opłaty taksy administracyjnej udzielają co półrocze Rady Pedagogiczne szkół stosownie do stanu majątkowego rodziców — uczniom, którzy pilnością i postępami w nauce na to zasługują. Rady Pedagogiczne powinny przy zwolnieniach od taks rozważyć dokładnie warunki, w jakich młodzież poza szkołami pozostaje. Opieka domowa ucznia może odwołać się od decyzji Rady Pedagogicznej, w wypadku odmówienia zwolnienia, do Kuratorjum, które rozstrzyga ostatecznie.

d) Radom Pedagogicznym przysługuje prawo udzielania ulgowej taksy administracyjnej oraz częściowego lub całkowitego zwalniania od taksy administracyjnej, o których mowa w punkcie XI b), w wysokości nie przekraczającej 20% wpływu, jaki osiągnęłaby szkoła, pobierając całkowitą takse administracyjną, wymienioną w punkcie VI A, od wszystkich uczniów zapisanych do szkoły.

e) Gdyby jakieś wyjątkowe względy zmuszały Radę Pedagogiczną do udzielenia zwolnień na kwotę wyższą, niż wyżej wskazana, winny Dyrekcje szkół uzyskać na to zgodę Kuratorjum Okręgu Szkolnego, występując z wnioskami w I półroczu do dnia 1-go listopada, a w II półroczu do dnia 1-go kwietnia (w szkołach rzemiosł budowlanych do dnia 1 lipca i 1 stycznia).

f) Decyzja Rady Pedagogicznej o udzieleniu ulgowej taksy administracyjnej oraz o częściowym lub całkowitym zwolnieniu od taksy następuje do dnia 20 października na skutek podania wniesionego do Dyrekcji szkoły przez rodziców lub opiekę domową ucznia, w terminie

najdalej do dnia 20 września. Dyrekcja szkoły może żądać uzupełnienia podania zaświadczeniem o stanie majątkowym.

Funkcjonariusze państwowi i wojskowi zawodowi nie składają podań o udzielenie ulgowej taksy administracyjnej. Dyrekcja szkoły może jednak zażądać od nich w razie wątpliwości przedstawienia świadectwa o stanie majątkowym lub formalnego zaświadczenia, że interesowany jest funkcjonariuszem państwowym.

h) Uczniowie, którzy uzyskali zwolnienie od taksy w jednym półroczu, korzystają ze zwolnienia i w następnym półroczu szkolnym, o ile istnieją warunki, od których zależy zwolnienie.

i) Uczniowie nie zwolnieni od taksy obowiązani są wpłacić ją ratami półrocznymi bezzwłocznie po zakomunikowaniu im odpowiednich decyzji Rady Pedagogicznej najpóźniej jednak do dnia 20-go listopada za I półrocze i do dnia 20-go kwietnia za II półrocze.

k) Nowowstępujący uczniowie w pierwszym półroczu szkolnym od żadnych opłat nie mogą być zwolnieni. Nie dotyczy to dzieci funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Kuratorjum Okręgu Szkolnego będzie udzielało w drodze wyjątku ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od nich nowowstępujących uczniów w I-em półroczu szkolnym.

XII. a) Od opłat, wymienionych w punktach I, II, III, IV, V i VI B, nikt zwolnionym być nie może.

b) W sprawach, związanych z pobieraniem (egzekwowaniem) taksy oraz umarzaniem w wyjątkowych wypadkach nieściągalnych taks, decyduje Kuratorjum Okręgu Szkolnego.

XIII. Z chwilą wejścia w życie niniejszego okólnika uchylam zarządzenie z dnia 24 sierpnia 1932 r. (III TP—3643-32) o opłatach szkolnych w szkołach zawodowych (Dz. Urzęd. Min. W. R. i O. P. Nr. 6 z roku 1932, poz. 75).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *W. Jędrzejewicz.*

70.

O K Ó L N I K Nr. 97

z dnia 30 czerwca 1934 r. (I R 5130/34)

o opłatach za egzamin dla eksternów w państwowych szkołach zawodowych.

(Przedruk z Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z dnia 31 lipca 1934 Nr. 6—7 poz. 99).

Z mocą obowiązującą z dnia 20 sierpnia 1923 r. zarządzam pobieranie następujących opłat za egzamin dla eksternów w państwowych szkołach zawodowych:

- 1) Taksa za egzamin w zakresie programu średniej szkoły handlowej zł. 20
- 2) Taksa za egzamin w zakresie programu licealnej szkoły handlowej zł. 20
- 3) Taksa za egzamin w zakresie programu Seminarjum Nauczycielek:
 - a) z krawiectwa, z bielizniarstwa, z modniarstwa, z haftarstwa i z gospodarstwa zł. 20
 - b) z innych rzemiosł, których praca warsztatowa musi być wykonana poza Seminarjum z powołaniem na członków Komisji Egzaminacyjnej osób z poza grona nauczycielskiego Seminarjum, należy pobierać opłatę w wysokości . . . zł. 50
- 4) Taksa za świadectwa, wydawane eksternom ze złożenia egzaminu zł. 5
- 5) Taksa za duplikaty świadectw, wydawane eksternom zł. 11

Od opłat, przewidzianych w punktach 1, 2, 3-a, 3-b, 4 i 5 nikt zwolnionym być nie może.

Taksy, wymienione w punktach 1, 2, 3-a i 3-b, należy uiszczać za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe szkoły przed przystąpieniem eksterna do egzaminu.

Taksę, wymienioną w punkcie 4, uiszczają eksterni za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe szkoły po otrzymaniu wiadomości o dodatnim wyniku egzaminu.

Taksa, wymieniona w punkcie 5, stanowi dochód Skarbu Państwa i powinna być wpłacana przez zainteresowanych znaczkami stemplo-
wymi, wartości nominalnej 10 zł., które Dyrekcja szkoły nakleja na wy-
danym duplikacie i kasuje.

Taksy, wpłacone przez eksternów, zwrotowi zasadniczo nie podle-
gają. Wyjątkowo mogą być zwrócone taksy, wymienione w punktach
1, 2, 3-a i 3-b, i to tylko w tym wypadku, gdy ekstern z powodu za-
słabnięcia lub choroby, powstałej po wpłaceniu taksy, co winno być
stwierdzone świadectwem lekarskim, egzeminowi poddać się nie może
względnie po wpłaceniu taksy do egzaminu dopuszczonym nie zostanie.
Zwrotu taks dokonywują Dyrekcje Szkół we własnym zakresie działania.

Dochód z taks, wymienionych w punktach 1, 2, 3-a, 3-b i 4, Dy-
rekcje szkół zatrzymują do swojej dyspozycji na pokrycie wydatków,
przewidzianych w zatwierdzonych przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego
rocznych planach finansowo-gospodarczych, które winny obejmować
wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej, powołanych z poza
grona nauczycielskiego, oraz wydatki kancelaryjne związane z przepro-
wadzeniem praktycznego egzaminu.

Sposób pobierania, przechowywania i księgowania sum otrzy-
mywanych z powyższych taks normują przepisy rachunkowo-kasowe, wy-
dane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *W. Jędrzejewicz.*

71.

O K Ó L N I K Nr. 118

z dnia 12 lipca 1934 r. (I Pr-2860/34)

**w sprawie programu nauki w gimnazjach państwowych na rok szkolny
1934/35.**

(Przedruk z Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 6—7 (poz. 103.

Od dnia 20 sierpnia 1934 r. wprowadzam w klasach I i II gimnaz-
jów państwowych według nowego ustroju, zgodnie z wydaną osobno
instrukcją, programy nauki, ogłoszone w oddzielnem wydawnictwie p.t.

„Program nauki w państwowych gimnazjach z polskim językiem nauczania. (Tymczasowy)”.

Programy te obowiązują w ciągu roku szkolnego 1934/1935.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *W. Jędrzejewicz.*

72.

O K Ó L N I K Nr. 119

z dnia 12 lipca 1934 r. (I Pr-2859/34)

**w sprawie programów nauki w publicznych szkołach powszechnych
na rok szkolny 1934/35.**

(Przedruk z Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z dnia 31 lipca 1934 r. Nr. 6—7 poz. 104).

Zarządzam, aby w oddziałach I, II, III, V i VI publicznych szkół powszechnych od dnia 20 sierpnia 1934 r. stosować zgodnie z wydaną osobno instrukcją programy nauki, ogłoszone w oddzielnym wydawnictwie p. t. „Program nauki w publicznych szkołach powszechnych trzeciego stopnia z polskim językiem nauczania (Tymczasowy)” oraz programy, podane ponadto w tej instrukcji. Jednocześnie wprowadzam zmiany w programach z r. 1931 dla oddziałów IV i VII publicznych szkół powszechnych. Zmiany te obowiązują w ciągu r. szk. 1934/35.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

W. Jędrzejewicz.

73.

MINISTER

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Warszawa

OKÓLNİK Nr. 113

z dnia 17 lipca 1934 r. (BP-15430/34)

o zaliczkach na uposażenie.

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 22 czerwca 1934 r.

Nr. 42-2/18

Zaliczki na uposażenie.

Okólnik Nr. 26.

Do

Wszystkich PP. Ministrów**w Warszawie**

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 15, 28 i 46 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) i art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane, zgodnie z wyżej powołanemi przepisami, funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), żołnierzom zawodowym, oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej, celem premianowania na zawodowych, oficerom, chorążym, oraz pozostającym w stanie spoczynku podoficerom i szeregowym, powołanym do służby

czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo państwa tego wymaga, sędziom, prokuratorom, asesorom i aplikantom sądowym, przyjętym na etat płatny, oraz oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od uprawa do zaliczki: a) pozostające w stanie nieczynnym, b) zawieszono w pełnieniu służby, c) pozostające na urlopie bezpłatnym, d) osoby, którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku do postanowień, zawartych w pkt. c) ustępu poprzedniego, mogą być przyznane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1-go dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane: a) na cele konsumpcyjne, j. n.: na kupno odzieży, opału na zimę, b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego, jak np. na pokrycie wydatków spowodowanych chorobą proszającego, chorobą lub śmiercią członków jego rodziny w rozumieniu prawa cywilnego, na spłatę długów, powstałych bez winy proszającego, na kupno niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, c) na koszty budowy własnego mieszkania.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w części I, jeżeli 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów i 2) jeżeli same lub do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność albo też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkanie w domu spółdzielczym. Z pośród wymienionych osób należy uwzględniać przede wszystkim osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnym położeniu mieszkaniowym (np. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.). Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko jeden raz.

III. Osoba, ubiegająca się o zaliczkę winna szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Sprawa przyznania zaliczki i jej wysokości zależy od uznania władzy, uprawnionej do udzielania zaliczek.

Udzielenie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej, jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

IV. Zaliczki na uposażenie przyznaje się w złotych również i dla

personelu, przebywającego zagranicą. Wysokość zaliczek nie może przekraczać: a) na cele konsumpcyjne — 2-miesięcznego uposażenia, b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego — 3-miesięcznego uposażenia, c) na budowę własnego mieszkania — 6-miesięcznego uposażenia.

Warunkiem udzielania zaliczki praktykantom, asesorom i aplikantom sądowym, oraz zaliczki przekraczającej 3-miesięczne uposażenie osobom, które nie nabyły jeszcze praw emerytalnych, jest zabezpieczenie hipoteczne, albo zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczyeli.

Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem lokalnym i zasiłkiem wyrównawczym, a dla oficerów i szeregowych Straży Granicznej, nie mających prawa do dodatku lokalnego — wraz z dodatkiem służbowym. Dla żołnierzy, wyszczególnionych w części I-ej za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się uposażenie, określone w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), wraz z dodatkiem wyrównawczym określonym w art. 12 tegoż rozporządzenia.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej jak 12, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej, niż 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej, niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym, niż 3-miesięczne uposażenie w nie więcej, niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę we władzach i urzędach niższych instancji należy do władz bezpośrednio podległych władzy naczelnej, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę we władzach naczelnych należy do tych władz z wyjątkiem ich kierowników, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów.

Przyznawanie zaliczek budowlanych, przekraczających 3-miesięczne uposażenie należy do władzy naczelnej.

VII. Przyznanie w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zaliczki, nie odpowiadającej zasadom niniejszego zarządzenia, wymaga każdorazowo zgody Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

VIII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego należy zaległe raty zaliczkowe potrącić w całości,

względnie wyegzekwować z zabezpieczenia hipotecznego lub od ręcycieli.

IX. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku, zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

X. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 lipca 1930 r. L. D. III. 205/1/30 w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

XI. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XII. Poprzedni okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1933 r. Nr. 42-2/10 w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów

(—) *L. Kozłowski*

Powyższe rozporządzenie Pana Prezesa Rady Ministrów podaję do wiadomości i ścisłego stosowania.

Minister

(—) *W. Jędrzejewicz.*

74.

OKÓLNİK

Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 10 sierpnia 1934 r. Nr. O-28415/34

**do P. P. Inspektorów Szkolnych, Dyrektorów i Kierowników
wszystkich szkół w Okręgu**

**w sprawie wyboru i zmian podręczników szkolnych w publicznych
szkolach powszechnych, państwowych szkołach średnich ogólnokształ-
cących oraz w szkołach prywatnych ogólnokształcących.**

Na podstawie pisma Ministerstwa W.R. i O.P. z dnia 22 czerwca 1934 Nr. I-Pr-2405/34 powiadamiam, że książki szkolne i środki naukowe dozwolone do użytku szkolnego w roku szkolnym 1934/35 są ogłoszone w odrębnie wydanych spisach, obejmujących: szkoły powszechne, szkoły średnie ogólnokształcące, seminarja nauczycielskie.

Spisy, dotyczące szkół powszechnych i średnich ogólnokształcących, uwzględniają:

- a) podręczniki dostosowane do nowych programów, a więc dozwolone do użytku w I, II, III, V i VI oddziale szkół powszechnych publicznych i prywatnych, stosujących program szkół publicznych, oraz w I i II klasie gimnazjów państwowych i prywatnych, stosujących program gimnazjów państwowych,
- b) podręczniki dla IV i VII oddziału szkoły powszechnej, oraz dla V, VI, VII i VIII klasy szkół średnich ogólnokształcących, stosujących jeszcze dawne programy,
- c) podręczniki dla III i VI oddziału prywatnych szkół powszechnych, oraz dla IV klasy prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, które w roku szk. 1934/35 stosować będą przejściowo dawny program,
- d) książki pomocnicze dla uczniów i środki naukowe dla uczniów i szkoły, odpowiadające zasadniczo dawnym programom, które jednak mogą być używane również w klasach, objętych nowym, programem, o ile nie pozostają z nim w sprzeczności.

Spis dla szkół powszechnych uwzględnia ponadto książki pomocnicze dla nauczycieli.

Spis dla seminarjów nauczycielskich obejmuje książki szkolne i środki naukowe, dozwolone dla IV i V kursu państwowych i prywatnych seminarjów nauczycielskich.

Wybór podręczników, książek pomocniczych dla uczniów i środków naukowych dla uczniów i szkoły należy do Rad Pedagogicznych szkół powszechnych, średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich. W szkołach powszechnych o jednym nauczycielu wybór należy do tego nauczyciela, w szkołach powszechnych o dwu nauczycielach przeważa zdanie kierownika.

W oddziałach względnie klasach, w których obowiązywały w roku ubiegłym względnie w latach poprzednich nowe programy, należy unikać jakichkolwiek zmian w wyborze podręczników, utrzymując nadal podręczniki używane w r. szk. 1933/34. Wprowadzenie na rok szkolny 1934/35 nowego podręcznika może być uzasadnione wyłącznie a) zupełnym wyczerpaniem używanego dotychczas podręcznika, b) usunięciem używanego dotychczas podręcznika ze spisu książek, dozwolonych do użytku w szkołach na r. szk. 1934/35, c) umieszczeniem w spisie książek dozwolonych do użytku w szkołach na r. szk. 1934/35 nowego podręcznika, który można uznać za bardziej odpowiadający warunkom śro-

dowiska i potrzebom danej szkoły. Zmiana podręczników, przewidziana pod a) zwłaszcza zaś pod c), może jednak nastąpić w szkołach powszechnych jedynie za zgodą Inspektoratu Szkolnego, w szkołach zaś średnich ogólnokształcących jedynie za zgodą Kuratorjum.

Kurator Okręgu Szkolnego:

(—) *K. Szelański.*

75.

O K Ó L N I K

Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 25 sierpnia 1934 r. Nr. O. 30362/34

**do Panów Inspektorów Szkolnych
w Okręgu**

w sprawie używania zeszytów w szkołach powszechnych.

Na podstawie okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 9 lipca 1934 r. Nr. I Pr. 2700/34 (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 6—7 z 1934 r., poz. 100) powiadamiam, iż w związku z wstrzymaniem zarządzenia z dnia 6 kwietnia 1934 r. Nr. I Pr. 1271/34 w sprawie normalizacji zeszytów dla szkół powszechnych (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 3 z 1934 r. poz. 40) wolno nadal używać zeszytów wszelkich typów, a więc zarówno takich, które dotychczas pojawiały się w sprzedaży, jak również i takich, które całkowicie lub częściowo przygotowano w myśl zasad niewprowadzonej jeszcze w życie normalizacji.

Przedewszystkiem jednak należy zalecać do użytku szkolnego zeszyty najlepsze pod względem jakości, równocześnie zaś najtańsze.

Kurator Okręgu Szkolnego:

(—) *K. Szelański.*

76.

O K Ó L N I K

Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 25 sierpnia 1934 r. Nr. O-34109/34

do Panów Dyrektorów i Kierowników wszystkich szkół
w Okręgu**w sprawie zbiórki podręczników szkolnych dla młodzieży
z terenów dotkniętych powodzią.**

Proszę Panów Dyrektorów (ki) i Kierowników (czki) wszystkich szkół o podanie do wiadomości młodzieży, zamieszczonej na str. 455 odezwy oraz zaopiekowanie się zbiórką podręczników.

Zbierać należy jedynie podręczniki takie, które mogą być zużytkowane przez młodzież do nauki szkolnej, a więc podręczniki dozwolone do użytku w szkołach.

Zebrane książki należy przysyłać pod adresem: Wojewódzki Komitet Pomocy dla powodziarzy, Sekcja Pomocy Szkolnych przy T. S. L. w Krakowie. Przesyłki wolne będą od opłaty pocztowej.

We wszelkich sprawach związanych z akcją zbiórki należy się porozumiewać z Zarządem Głównym T. S. L. w Krakowie, Św. Anny L. 5.

Kurator Okręgu Szkolnego:

(—) *K. Szelański.*

77.

O K Ó L N I K

Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 25 sierpnia 1934 r. N. O-31401/34

do PP. Inspektorów Szkolnych i Dyrektorów wszystkich szkół
w Okręgu

w sprawie „Tygodnia Polskiego Czerwonego Krzyża” w szkołach.

Na podstawie pisma Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 lipca 1934 r. N. II-55872/34 zawiadamiam, że organizowany corocznie przez Polski Czerwony Krzyż t. zw. „Tydzień Polskiego Czerwonego Krzyża” został wyznaczony w roku bieżącym na okres od 1—10 września. W roku bieżącym, z okazji przypadającej XV-ej rocznicy powstania P. C. K., „Tydzień P. C. K.” będzie obchodzony specjalnie uroczystie.

Celem udzielenia poparcia przy spopularyzowaniu idei Czerwonego Krzyża wśród młodzieży szkolnej i umożliwienia młodzieży, zgrupowanej w Kołach Młodzieży P. C. K., wzięcia czynnego udziału w „Tygodniu” zarządzam co następuje.

PP. Dyrektorzy i Inspektorzy Szkolni zechcą zachęcić nauczycielstwo wszelkiego rodzaju szkół państwowych i prywatnych — do poparcia działalności kół Młodzieży Czerwonego Krzyża, jako organizacji, mającej wielkie znaczenie wychowawcze. Dlatego w okresie „Tygodnia P. C. K.” należy przeprowadzić w szkołach pogadanki o historii, zadaniach i hasłach oraz działalności Polskiego Czerwonego Krzyża. O potrzebną do tego celu literaturę można się zwracać do Zarządu Głównego tej instytucji. Należy również umożliwić młodzieży szkolnej zgrupowanej w Kołach Młodzieży P. C. K., wzięcie czynnego udziału w akcji „Tygodnia” w czasie wolnym od normalnych zajęć szkolnych — a nadto zachęcić młodzież do prenumerowania miesięcznika „Czyn Młodzieży Polskiego Czerwonego Krzyża”.

Zaznaczam, że akcja młodzieży może mieć wyłącznie charakter propagandowy. Młodzież nie może być pociągana do udziału w zbiorach, kwestach i t. p.

Kurator Okręgu Szkolnego:

(—) K. Szelągowski.

78.

O K Ó L N I K

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego

z dnia 25 sierpnia 1934 r. Nr. O.32315/34

do PP. Dyrektorów, Przełożonych i Inspektorów Szkolnych
w Okręgu

w sprawie Kongresu wychowania moralnego.

W dniach 11—15 września b. r. odbędzie się w Krakowie pod Wysokiem Prokuratoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej VI Międzynarodowy Kongres Wychowania Moralnego.

Zechce Pan Dyrektor (Inspektor Szkolny) umożliwić wzięcie udziału w Kongresie tym nauczycielom, którzy przedstawią swym władzom legitymacje członkowskie Kongresu przez udzielenie im urlopu na czas od 10—16 września.

p. o. Naczelnika Wydziału:

(—) Dr. St. Wroński.

79.

ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Wykaz szkół prywatnych, które w roku szkolnym 1934/35 posiadają prawa szkół państwowych, nadane na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 maja 1929 r. Nr. II-2875/29 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, p. 75).

A. PRYWATNE SZKOŁY ŚREDNIE OGÓLNOKSZTAŁCĄCE.

OKRĄG SZKOLNY WILEŃSKI.

Województwo Białostockie.

Grodno

— Gimn. męskie im. H. Sienkiewicza — Koła Polskiej Macierzy Szkolnej—niepełne prawa.

- Grodno — I Społeczne Gimn. koedukacyjne T-wa dla utrzymania gimn.—niepełne prawa.
- Sejny — Gimn. męskie im. Św. Kazimierza—Kurji Biskupiej—pełne prawa.

Województwo Nowogródzkie.

- Baranowicze — Gimn. koedukacyjne im. kr. Barbary Radziwiłłówny—Walentyny Szulickiej—pełne prawa.
- Baranowicze — Gimn. koedukacyjne C. Epsztejna—pełne prawa.
- Słonim — Gimn. koedukacyjne Żydowsk. T-wa Szkoły Średniej—niepełne prawa.

Województwo Wileńskie.

- Druja — Gimn. koedukacyjne polskie im. króla Stefana Batoryego—Zgromadz. O.O. Marjanów—pełne prawa.
- Głębokie — Polskie Gimn. koedukacyjne im. Unji Lubelskiej T-wa „Oświata”—niepełne prawa.
- Wilno — Gimn. męskie O.O. Jezuitów—pełne prawa.
- Wilno — Gimn. męskie Zgromadz. Ks. Ks. Misjonarzy — niepełne prawa.
- Wilno — Gimn. żeńskie im. Św. Katarzyny—Zgromadz. P. P. Benedyktynek—niepełne prawa.
- Wilno — Gimn. żeńskie Zgromadzenia S. S. Najświętszej Rodziny z Nazaretu—pełne prawa.
- Wilno — Liceum żeńskie im. Filomatów—Pietraszkiewiczówny Stanisławy—niepełne prawa.
- Wilno — Gimn. koedukacyjne Chaima Epsztejna i J. Szpajzera—pełne prawa.
- Wilno — Gimn. koedukacyjne Żydowsk. T-wa Pedagogów — pełne prawa.
- Wilno — Gimn. koedukacyjne im. Witolda Wielkiego—Litew. Stow. Oświat. Rytas—niepełne prawa.
- Wilno — Gimn. koedukacyjne Społeczne im. Puszkina—niepełne prawa.

Wilno — Gimn. koedukacyjne Żydowsk. Centralnego Komitetu Oświaty w Wilnie—niepełne prawa.

B. PRYWATNE ZAKŁADY KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELI.

OKRĄG SZKOLNY WILEŃSKI.

Województwo Nowogródzkie.

Slonim — Pryw. Semin. Naucz. żeńskie im. Matki Marceliny Darowskiej—S.S. Niepokalanek—pełne prawa.

80.

K O N K U R S

na stanowisko kierownika szkoły powszechnej.

L. P.	Miejscowość szkolna	Powiat	Stopień organiz. szkoły	Mieszkanie dla kier. szkoły	Ziemia	U w a g i
1	Wiszniew k/Bohdanowa	wołyżyński	6 kl.	brak	brak	

O powyższe stanowiska ubiegać się mogą kandydaci odpowiadający warunkom, wymienionym w art. 11 Ustawy z dnia 1.VII.1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 21.X.1932 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 91, poz. 773). Należy udokumentowane podania skierowane do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego wnieść należy w drodze służbowej do właściwego Inspektora Szkolnego w terminie do dni 30 od daty wyjścia niniejszego Dziennika Urzędowego.

81.

K O M U N I K A T Y.**Egzaminy Państwowe na Nauczycieli Szkół Średnich.**

Komisja egzaminów państwowych w Wilnie na nauczycieli szkół średnich podaje do wiadomości, że egzaminy państwowe na nauczycieli szkół średnich w okresie egzaminacyjnym jesiennym br. rozpoczną się dnia 3 października br. Kandydaci, dopuszczeni do egzaminu w myśl § 12 rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 9 października 1924 r. Dz. Urzęd. Nr. 18 poz. 185, którzy pragną przystąpić doń w tym okresie, winni zgłosić się pisemnie do Komisji egzaminacyjnej w terminie do 15 września b. r. składając jednocześnie opłatę 75 zł.

Rozkład i terminy egzaminów będą podane do wiadomości interesowanych drogą ogłoszenia w lokalu Komisji egzaminacyjnej (Uniwersytet, ul. Uniwersytecka 3, II p.).

Wizytacja nauczania religii prawosławnej.

Kuratorjum O. S. zawiadamia, że do wizytowania nauczania religii prawosławnej w szkołach wszelkiego typu na terenie prawosławnej diecezji wileńskiej został upoważniony Katedralny Protojerej Józef Dzikowski.

**Przesunięcie terminu przedpłaty na Serję Drugą Biblioteczki
Poradni Dydaktyczno-Wychowawczej przy
Kuratorjum O. S. Wil.**

Wobec niedostatecznej ilości prenumeratorów termin ukazania się pierwszych trzech tomików Drugiej Serji Biblj. Poradni Dydaktyczno-Wych. zostaje przesunięty na październik b. r.

Pierwsza rata w wysokości zł. 1.20 (za dwa miesiące) powinna być wpłacona najpóźniej do 20 września 1934 r. Raty następne mogą być wpłacane miesięcznie po 65 gr. lub co dwa miesiące po zł. 1.20 przed 15 każdego miesiąca. Wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 141.401, właściciel konta: Stanisław Turski.

Za dopłatą 25 gr. prenumeratorzy Serji Drugiej otrzymują ponadto:

Wytyczne przy opracowaniu planu wychowawczego szkoły powszechnej. Szczegółowy wykaz tomików Serji Drugiej, jakie się ukażą w pierwszym roku wydawnictwa podany jest w N-rze 6-7 z 1934 r. Dziennika Urzędowego K. O. S. Wil.

Prenumerata opłacona za czerwiec i lipiec automatycznie przesuwają się na sierpień i wrzesień b. r.

„Kwartalnik Historyczny” wraz z „Wiadomościami Historyczno-Dydaktycznymi”.

„Kwartalnik Historyczny”, czasopismo wydawane przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Historycznego (Lwów—Uniwersytet), naukowy organ wiedzy historycznej w Polsce, uwzględnia wydatnie potrzeby dydaktyki historii, wydając w tym celu osobny dodatek p. t. „Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne”.

Oba te pisma zasługują na poparcie wszystkich szkół Rzeczypospolitej, które winnyby je posiadać w swoich bibliotekach nauczycielskich.

Nr. O. 30563/34.

Komunikat o wydawnictwach.

(Przeiaruk z Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z dn. 30 czerwca 1934 r., Nr. 5 poz. 86)

Ministerstwo W. R. i O. P. uznało następujące wydawnictwa i środki naukowe za dozwolone do użytku szkolnego:

I. Podręczniki:

Auerbach M. i Dąbrowski K. Gramatyka łacińska. Podręcznik dla wszystkich klas gimnazjalnych. Lwów, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 1934 — dla uczniów wszystkich klas gimnazjalnych. (Nr. I Pr-1708/34).

Balicki J. i Maykowski St. Mówią wieki. Część II. Drugi rok nauki języka polskiego w gimnazjach. Lwów, Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, 1934 — dla uczniów II-ej klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1841/34).

Balicki J. i Maykowski St. Okno na świat. Szósty rok nauki języka polskiego w szkołach powszechnych. Lwów, Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1854/34).

Banach S., Sierpiński W. i Stożek W. Arytmetyka i geometria. Dla klasy VI-ej szkoły powszechnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkoły powszechnej. (Nr. I Pr-1930/34).

Bielecki Bronisław i Krasiński Władysław. Arytmetyka i geometria dla VI klasy szkół powszechnych K. S. Jakubowski, Lwów, 1934 — dla uczniów VI klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1884/34).

Bzowski K. Geografja. Dla klasy V szkół powszechnych. (Dodatek) Warszawa, M. Arct, 1934 — dla uczniów klasy V szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1928/34).

Chałubińska A. i Janiszewski M. Geografja Europy. Podręcznik do nauki geografji dla II klasy gimnazjalnej. Lwów, Wyd. Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, 1934 — dla uczniów II klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1863/34).

Chwiałkowski Zygmunt. Arytmetyka i geometria dla VI klasy szkoły powszechnej. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, Lwów, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1906/34).

Dewitzowa W., Kern A. i Żótkowska G. Wir lernen deutsch. Podręcznik do nauki języka niemieckiego dla klasy I-ej gimnazjalnej. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, Lwów, 1934 — dla uczniów I-ej klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1881/34).

Durek St. i Lewicki W. Rachunki dla I-go oddziału szkół powszechnych. Nakład Państwowego Wydawnictwa książek szkolnych. Lwów, 1934 — dla uczniów pierwszej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1886/34).

Dyakowski B. Przyroda żywa. Dla klasy V szkół powszechnych. Wyd. M. Arcta. Warszawa, 1934 — dla uczniów klasy V szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1905/34).

Falski M. Elementarz dla I klasy szkół miejskich. Metoda wyrazowa. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów I-ej klasy szkół powszechnych miejskich. (Nr. I Pr-1948/34).

Feliksiak St., Kołodziejczyk J., Wernerowa J. Poznawajmy przyrodę. Podręcznik dla klasy szóstej szkół powszechnych. M. Arct. Warszawa, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1929/34).

Gaertner H. Mowa polska. Podręcznik do ćwiczeń językowych dla klasy V szkoły powszechnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów V klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1952/34).

Gaertner H. Mowa polska. Podręcznik do ćwiczeń językowych dla klasy VI szkoły powszechnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów VI klasy szkoły powszechnej. (Nr. I Pr-1942/34).

Gaertner H. Mowa polska. Podręcznik do nauki o języku dla II klasy gimnazjalnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów II klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1943/34).

Gayówna D., Żłobicki Wł. i Adwentowski K. Podręcznik do nauki o przyrodzie żywej i martwej dla klasy VI-ej szkoły powszechnej. K. S. Jakubowski. Lwów i „Nasza Księgarnia”. Warszawa, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1901/34).

Gebertowa G. Z dziejów starożytnych i wczesnego średniowiecza. Opowiada-

nia i źródła. Podręcznik do nauki historii dla I klasy gimnazjalnej. Lwów—Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów I klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-2082/34).

Geschichte des Mittelalters für die höheren Klassen der Mittelschulen mit deutscher Unterrichtssprache in Polen. Bearbeitet nach der IV-ten Auflage des Lehrbuches von Cz. Nanke. Nakładem Państwowego Wydawnictwa książek szkolnych. Lwów, 1933—dla uczniów szkół średnich z niemieckim językiem nauczania. (Nr. I Pr-3374/33).

Grotowska H. i Klingerowa Z. Czytanka polska. Dla piątej klasy szkół powszechnych. Lwów, Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, 1934 — dla uczniów V-iej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr. 1882/34).

Grzebieniowski T. A. First English Book. Podręcznik języka angielskiego dla I klasy gimnazjalnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów I-iej klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1923/34).

Hauler - Christel - Fritsch. Lateinisches Übungsbuch. I, II, III, IV. Teil. Wien. 1932. Hölder - Pichler - Temsky A. G. — tymczasowo dozwolony dla uczniów w szkołach z niemieckim językiem nauczania. (Nr. Pr-2875/33).

Iwaskiewicz Bolesław. Gemetrja. Dla klasy II gimnazjalnej — dla uczniów II-giej klasy gimnazjalnej. (Nr. Pr-1816/34).

Jarzyński Edm. A. Pełny kurs nauki pisania na maszynie. Podręcznik do użytku szkolnego i biurowego. Lwów 1933. Skład główny: Dom książki polskiej. Warszawa — dla uczniów szkół handlowych stopnia gimnazjalnego i licealnego. (Nr. I P-874/33).

Karczewski St. Geografja Polski. Dla I klasy gimnazjalnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów I klasy gimnazjalnej. (Nr. I P-1944/34).

Kielski Bolesław. Leçons de français. Podręcznik dla I-iej klasy gimnazjów. K. S. Jakubowski, Lwów, 1934 — dla uczniów I-iej klasy gimnazjów. (Nr. Pr- 1883/34).

Klemensiewicz. Z. Język polski. Ćwiczenia i pogadanki dla I klasy szkół powszechnych. Lwów — Warszawa, 1934 — dla uczniów I-iej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1951/34).

Klemensiewicz Z. Język polski. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne dla II klasy gimnazjalnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów II klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1949/34).

Kubski B., Kotarbiński M., i Zarembina E. Czytanka. Dla III klasy miejskich szkół powszechnych. Lwów, K. S. Jakubowski, 1934 — dla uczniów III-iej klasy miejskich szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1870/34).

Kubski B., Kotarbiński M. i Zarembina E. Czytanka. Dla III klasy wiejskich szkół powszechnych. Lwów, K. S. Jakubowski 1934 — dla uczniów III klasy wiejskich szkół powszechnych. (W. I Pr. 1864/34).

Lateinische Grammatik. Teil. I. Die wichtigsten Erscheinungen der lateinischen Laut — und Formenlehre. Nach S. Samolewicz und L. Jus. Lwów, 1934. Nakładem Państwowego Wydawnictwa książek szkolnych — tymczasowo dozwolony do użytku szkół z niemieckim językiem nauczania. (Nr. I Pr-2107/34).

Łomnicki A. Geometria dla II-ej klasy gimnazjalnej — dla uczniów II-ej klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1946/34).

Mihułowicz J. Algebra. Dla II-ej klasy gimnazjalnej. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów II klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1945/34).

Moszczeńska W. i Mrozowska H. Podręcznik do nauki historii na II-gą klasę gimnazjalną. Lwów. Zakład Narodowy im. Ossolińskich. 1934 — dla uczniów II-ej klasy gimnazjalnej (Nr. I Pr-1895/34).

Pawłowski St. Die aussereuropäischen Länder und Meere. Ein Lehrbuch der Erkunde für die höheren Klassen den Mittelschulen. Nakładem Państwowego Wydawnictwa książek szkolnych. Lwów. 1933 — dla uczniów szkół średnich z niemieckim językiem nauczania. (Nr. I Pr-1035/34).

Piprek Jan. Unser erstes deutsches Buch. Podręcznik do nauki języka niemieckiego dla I-ej klasy gimnazjalnej szkół męskich. Lwów, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 1934 — dla uczniów I-ej klasy gimnazjalnej szkół męskich. (Nr. I Pr-1808/34).

Pohoska H. i Wysznacka M. Z naszej przeszłości. Podręcznik do nauki historii dla VI-ej klasy szkół powszechnych. Wydawnictwo M. Arcta i „Naszej Księgarni”, Warszawa, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1900/34)

Rusiecki A. M. i Zarzecki A. Matematyka. Podręcznik dla uczniów szkoły powszechnej. Klasa VI. Księgarnia Św. Wojciecha, Poznań, 1934 — dla uczniów VI-ej, klasy szkoły powszechnej. (Nr. I Pr-1896/34).

Rusiecki A. M. i Zarzecki A. Matematyka. Podręcznik dla uczniów szkoły powszechnej. Klasa III. Wydawnictwo księgarni Św. Wojciecha. Poznań. 1934 — dla uczniów III klasy szkoły powszechnej. (Nr. I Pr-1916/34).

Schönbrenner J. Dzisiaj i dawniej na ziemiach polskich. Historia Polski dla VI-ej klasy szkoły powszechnej. Warszawa, „Biblioteka Polska” — dla uczniów VI-ej klasy szkoły powszechnej. (Nr. I Pr-1903/34).

Sierzputowski T. i Klebanowski S. Rachunki dla III klasy szkoły powszechnej. Wydawnictwo Książnicy-Atlasu. Lwów — Warszawa, 1934 — dla uczniów III klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1926/34).

Sierzputowski T. i Klebanowski S. Rachunki dla II klasy szkoły powszechnej. Wydanie II zmienione. Wydawnictwo Książnicy-Atlasu. Lwów — Warszawa, 1934 — dla uczniów II klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1927/34).

Siwak M. Geografia. Dla II klasy gimnazjów. Lwów, K. S. Jakubowski, 1934 — dla uczniów II-ej klasy gimnazjów. (Nr. I Pr-1866/34).

Szober St. Gramatyka polska w szkole powszechnej. Klasa VI. Warszawa, M. Arct, 1934 — dla uczniów VI-ej klasy szkoły powszechnej. (Nr. I Pr-1940/34).

Wojtowiczowa J. i Wojtowicz Wł. Arytmetyka dla III klasy szkół powszechnych. Wydawnictwo Księgarni K. S. Jakubowskiego. Lwów, 1934 — dla uczniów III klasy szkół powszechnych. (Nr. I Pr-1885/34).

Zakaszewski Cz. Podręcznik meljoracji rolnych. Tom I. Nakładem Instytutu Przemysłowo-Rzemieślniczego przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. Warszawa, 1934 — dla uczniów średnich szkół zawodowych. (Nr. I Pr-18586/31).

Zydlar J. Geometria. Podręcznik dla II klasy gimnazjalnej. Warszawa, M. Arct, 1934 — dla uczniów II klasy gimnazjalnej. (Nr. I Pr-1954/34).

II. Wydania autorów:

Daudet A. Tartarin de Tarascon. Notice littéraire et commentaires établis par Omer Neveux. Editions Eos, Poznań, 1932 — jako lekturę uzupełniającą, dozwoloną dla klas wyższych szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. I Pr-9083/31).

Hebbel Friedrich. Agnes Bernauer. Ein deutsches Trauerspiel in fünf Akten — w opracowaniu Michała Friedländera, Biblioteczka niemiecka — Serja II. Tomik 40. Nakładem Książnicy-Atlas, Lwów — Warszawa, 1933 — jako książkę dozwoloną z zakresu lektury podstawowej dla uczniów klasy VII gimnazjum. (Nr. I Pr-1524/33).

Mickiewicz Adam. Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego. Biblioteka Powszechna Nr. 225. Nakładem Wilhelma Zukerkandla w Złoczowie — jako lekturę przeznaczoną dla uczniów kl. VII szkół średnich ogólnokształcących oraz jako lekturę obowiązkową na kursie IV seminarjów nauczycielskich. (Nr. I Pr-9066/31).

III. Wydawnictwa pomocnicze:

Chmara J. Trzy tercety dla zespołów szkolnych. Lublin, Drukarnia Państwowa 1932 — dla ćwiczeń zespołowych uczniów seminarjów nauczycielskich. (Nr. I Pr-4884/32).

Claparède Ed. dr. Wychowanie funkcjonalne (w przekładzie Ziemińskiej). Nakładem Książnicy-Atlas, Lwów — Warszawa — dla uczniów zakładów kształcenia nauczycieli oraz do bibliotek nauczycielskich. (Nr. I Pr-2915/34).

Dewey John. Moje pedagogiczne credo (w przekładzie J. Pietera), — Szkoła a społeczeństwo (w przekładzie Róży Czaplńskiej-Muttermilchowej). Nakładem Książnicy-Atlas, Lwów — Warszawa — jako książkę pomocniczą dla uczniów zakładów kształcenia nauczycieli oraz jako książkę do bibliotek nauczycielskich tychże zakładów. (Nr. I Pr-2359/33).

Ferrière Ad. dr. Samorząd uczniowski. Sztuka kształcenia nauczycieli dla narodu i ludzkości (w przekładzie dr. K. Sośnickiego). Nakładem Książnicy-Atlas, Lwów — Warszawa — jako książkę pomocniczą, dozwoloną do bibliotek szkolnych, dla uczniów w zakładach kształcenia nauczycieli oraz jako książkę do bibliotek nauczycielskich tychże zakładów. (Nr. I Pr-893/33).

Mały rocznik statystyczny. Wydanie 5. Warszawa, Główny Urząd Statystyczny 1934 — jako książkę pomocniczą dla nauczycieli oraz jako książkę do bibliotek uczniowskich w szkołach średnich ogólnokształcących i w seminarjach nauczycielskich. (Nr. I Pr-1724/34).

Mayzner T. Piętnaście pieśni. Śpiewnik na 3 głosy. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1933 — dla uczniów 7-ej klasy szkół powszechnych, uczniów szkół średnich ogólnokształcących oraz zakładów kształcenia nauczycieli. (Nr. I Pr-3140/33).

Piaget Jan dr. Jak sobie dziecko świat przedstawia (w przekładzie M. Ziemińskiej). Nakładem Książnicy-Atlas, Lwów — Warszawa — dla uczniów w zakładach kształcenia nauczycieli. (Nr. I Pr-1751/33).

Romer E. Mały atlas geograficzny. Wydanie XII. Lwów — Warszawa, Książnica. Atlas, 1934 — dla uczniów klasy V, VI i VII szkół powszechnych. (Nr. I Pr-2045/34).

Sieczka Franciszek ks. dr. Ćwiczenia matematyczne do rozwiązywania ustnego. Dla II-ej klasy gimnazjalnej. Algebra. Lwów — Warszawa, Książnica-Atlas, 1934 — dla uczniów II-ej klasy gimnazjalnej oraz dla nauczycieli. (Nr. I Pr-1971/34).

Tretiak Józef. Kto jest Mickiewicz? Sześć szkiców. Wydanie drugie. Nakładem Krakowskiej Spółki Wydawniczej, Kraków. 1924 — jako książkę pomocniczą, dozwoloną do bibliotek szkolnych dla uczniów wyższych klas szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. I Pr-591/32).

Wojciechowski K. Ignacy Krasicki. Wydanie II zmienione i uzupełnione. Nakładem Wydawnictwa Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, Lwów, 1922 — dla uczniów klas wyższych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich. (Nr. I Pr-18950/30).

IV. Środki naukowe:

Engelberg Fyda. Suwak techniczny „Norma”. Śruba z gwintem Whitwortha. Serja A. 101. 1934 — jako środek naukowy dozwolony do użytku w szkołach technicznych. (Nr. I Pr-3167/33).

Mellerowicz K. Articulation illustrée des sons: è, eu (ôê), un (ôé) i Articulation illustrée des sons: i, u (ü), nakładem Lit. Szkoły Przemysłu graficznego im. M. J. Piłsudskiego w Warszawie — jako szkolny środek naukowy, dozwolony do użytku w szkołach średnich ogólnokształcących. (Nr. I Pr-389/34).

V. Książki do bibliotek:

Boguszewska H. Czerwone węże. Polska i świat współczesny. Biblioteka młodzieży. Z cyklu: Budujemy państwo. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa, Warszawa — dla dzieci lat 11—15. (Nr. I Pr-3304/33).

Brahmer Miecz. Włochy. Biblioteka szkoły powszechnej Nr. 79. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1933 — dla uczniów od lat 15-stu. (Nr. I Pr-138/34).

Brończyk K. Król Stefan. Dramat w 5 aktach. Lwów, 1933. Skład główny w księgarniach Książnicy-Atlas. Lwów — Warszawa — dla młodzieży powyżej lat 15-stu. (Nr. I Pr-1027/33).

Buczkowski K. Kraków. Biblioteka Szkoły Powszechnej. Z cyklu: Miasta polskie. Nr. 33. Nakładem Państwowego Wydawnictwa książek szkolnych, Lwów, 1931 — dla dzieci od lat 10. (Nr. I Pr-1532/33).

Buyno-Arctowa M. Syn policjanta. Zajmujące czytanki Nr. 53. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1932 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-163/33).

Carroll L. Ala w krainie czarów. Wolny przekład z angielskiego M. Morawskiej. Wydanie 2. Warszawa. Gebethner i Wolff, 1932 — dla młodzieży od lat 15-tu (Nr. II-6911/31).

Chociłowski L. Złamany bagnet. Zajmujące czytanki Nr. 54. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1932 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-814/33).

Chołoniewski A. Tadeusz Kościuszko. Wydanie III. Nakładem „Księgarni Polskiej” Towarzystwa Polskiej Macierzy Szkolnej. Warszawa, 1931 oraz **Czerniewski Ludomir.** Jan Matejko, Nauczyciel Narodu. Nakładem „Księgarni Polskiej”. Tow. Polskiej Macierzy Szkolnej. Warszawa, 1931 — dla uczniów od lat 14-stu. (Nr. I Pr-7579/31).

Cunn Mac John. Kształcenie charakteru. Zagadnienie etyczno-pedagogiczne (w przekładzie Z. Jętkiewiczowej). Nakładem Książnicy-Atlas. Lwów — Warszawa — dla uczniów zakładów kształcenia nauczycieli oraz do bibliotek nauczycielskich. (Nr. I Pr-1942/33).

Czachowski K. O Henryku Sienkiewiczu. Biblioteka Szkoły Powszechnej Nr. 12. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1933 — dla uczniów szkół powszechnych. (Nr. I Pr-514/33).

Czeska-Mączyńska M. Teofila Sobieska, matka króla Jana. Biblioteka Szkoły Powszechnej Nr. 24. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów, 1933 — dla dzieci od lat 10-ciu. (Nr. I Pr-1429/33).

Dąbrowski Fr. Spółdzielnie uczniowskie. Podręcznik praktyczny. Wydawnictwo Związku polskich stowarzyszeń spożywców. Warszawa, 1925 — do bibliotek uczniowskich. (Nr. II-24093/30).

Dromlewiczowa Z. Marzenie Cesi. Biblioteka książek różowych. Tom 154. Skład gł. w Księgarniach Nowości, Warszawa — Toruń — dla dzieci lat 9—11-stu. (Nr. I Pr-209/34).

Florczak Al. Brat Albert i jego dzieło. Biblioteka Szkoły Powszechnej. Z cyklu: Znakomici Polacy. Nr. 80. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych. Lwów, 1933 — dla dzieci lat 11—15. (Nr. I Pr-136/34).

Gąsiorowski W. Interregnum. Powieść historyczna z XVIII wieku. Wydawnictwo Domu Książki Polskiej, Warszawa, 1933 — dla młodzieży powyżej lat 15-tu. (Nr. I Pr-1340/33).

Gąsiorowski W. Księżna Łowicka. Powieść historyczna z XIX wieku. Wydawnictwo Domu Książki Polskiej. Warszawa, 1928 — dla młodzieży powyżej lat 15-stu. (Nr. I Pr-9220/31).

Górski K. Toruń. Biblioteka Szkoły Powszechnej Nr. 47. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1933 — dla dzieci od lat 12-tu. (Nr. I Pr-3175/33).

Gutkowska M. Historia ubiorów — z atlasem. Wydawnictwo Książnicy-Atlasu. Lwów — Warszawa, 1932 — jako książkę do bibliotek szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli oraz szkół zawodowych. (Nr. I Pr-1753/33).

Hertz Aleks. dr. i Ł. Kipowa. W poszukiwaniu nowych metod pracy oświatowej. Wychowanie obywatelskie przez korespondencję. Nakładem Powszechnego Uniwersytetu Korespondencyjnego, Warszawa, 1932 — do bibliotek szkolnych (nauczycielskich i uczniowskich) w zakładach kształcenia nauczycieli. (Nr. I Pr-4528/32).

Hertz. B. Przygody Magdusi. Wydanie 2. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Warszawa, 1928 — dla dzieci od lat 9-ciu do 11-tu. (Nr. I Pr-9330/31).

Homera Odysseja. Z greckiego przełożył i przedmową poprzedził J. Wittilin,

Rzecz o Homerze napisał R. Ganszyniec. Wydanie 2. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Warszawa, 1931 — dla starszej młodzieży. (Nr. II-9453/31).

Hoszowska Wład. dr. Idea spółdzielczości w gospodarczo-społecznym wychowaniu młodzieży w Polsce. Z cyklu prac poświęconych zagadnieniu kształcenia i wychowania spółdzielczego. Tom I Wydawnictwo Spółdzielczego Instytutu Naukowego. Warszawa, 1932 — do bibliotek nauczycielskich. (Nr. I Pr-3946/33).

Informator spółdzielczy Towarzystwa kooperatystów. Pod redakcją St. Thugutta. Biblioteka spółdzielcza. Nr. 22. Wydawnictwo Spółdzielczego Instytutu Naukowego. Warszawa, 1932 — do bibliotek szkół handlowych. (Nr. I Pr-3945/33).

Juszkiewiczowa M. Fombo, malpa i ja. Biblioteka książek różowych. Tom 165. Warszawa. Skład gł. w Księgarniach Nowości — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-224/34)

Koss F. Pieszo przez pustynię. Wrażenia z wycieczki po Tunisji. Biblioteka książek błękitnych Nr. 146 — dla młodzieży lat 11—15. (Nr. I Pr-2526/33).

Kozłowski W. M. Co i jak czytać. Wychowanie samego siebie i drogi do niego. Wydanie VI gruntownie przejrane i uzupełnione. Nakładem Drukarni Państwowej w Poznaniu, 1932 — jako książkę do bibliotek nauczycielskich. (Nr. Pr-4791/32).

Kraśny J. A. Samolot kaprała Orwicza. Biblioteka Szkoły Powszechnej, Z cyklu: Wojsko polskie. Nr. 50. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Łwów, 1933 — dla dzieci lat 11—15. (Nr. I Pr 3173/33).

Kurek Jalu. Mount Everest. 1924. Wydawnictwo Głównej Księgarni Wojskowej, Warszawa, 1933 — dla młodzieży od lat 15-stu. (Nr. I Pr-1/33).

Kwiecińska Al. Dzieciaki. Biblioteka książek różowych. Tom 161. Skład główny w Księgarniach Nowości. Warszawa — dla dzieci od lat 9—11. (Nr. I Pr-211/34)

Lachowicz J. Podstawy teorii buchalterji. Wilno, 1932 dla bibliotek nauczycieli szkół handlowych. (Nr. I Pr-5191/33).

Lipiński W. Wojna polska. Rok 1919—1920. Polska i świat współczesny. Biblioteka młodzieży. Z cyklu: Walki o niepodległość. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa, Warszawa—dla dzieci od lat 10. Nr. I-Pr-3308/33.

Łoś St. Czarny Wojtek. Zajmujące czytanki. Nr. 51. Wydawnictwo M. Arcta. Warszawa, 1932 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-161/33).

Łoś St. Księżniczka Mafalda. Zajmujące czytanki. Nr. 73. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1932 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-4016/33).

Łoś St. Przygoda w Serra do Mar. Zajmujące czytanki. Nr. 67. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1932 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-4010/33).

Makuszyński K. i Walentynowicz M. 120 przygód Koziołka Matołka. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa, Warszawa, 1933 — do bibliotek przedszkoli dla dzieci do lat 7-miu. (Nr. I Pr-2530/33).

Malinowski-Pogób Wł. Akcja bojowa pod Bezdunami 26 września 1908 r. Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej, Warszawa 1933 — do bibliotek nauczycielskich. (Nr. I Pr-83/33).

Meissner J. Żwirko i Wigura. Załoga RWD. Polska i świat współczesny. Biblioteka młodzieży. Z cyklu: Bohaterzy. Wydawnictwo Gebethnera i Wolffa, Warszawa, 1933 — dla młodzieży od lat 15-stu. (Nr. I Pr-3306/33).

Mickiewicz Adam. Dzieła. Pod red. prof. dr. Manfreda Kridla. Wydanie II przejrzone i poprawione (bez przedmowy Boya-Żeleńskiego). Nakładem Biblioteki Arcydział Literatury. Warszawa, 1929 — dla uczniów wyższych klas szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II-998/31).

Morcinek G. Narodziny serca. Wydawnictwo Księgarni św. Wojciecha. Poznań — dla młodzieży powyżej lat 11-stu. (Nr. I Pr-788/33).

Moskwianka H. O królowie Zorynce. Biblioteka książek różowych i błękitnych, Warszawa, 1933 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-3216/33).

Muron J. Wyspa Hispanola. Powieść. Przekład Z. Chrzanowskiej. Wydawnictwo Księgarni św. Wojciecha, Poznań — dla młodzieży powyżej lat 15-stu. (Nr. I Pr-692/32).

Niesiołowski Andrzej dr. Formy i metody pracy oświatowej. Nakładem „Księgarni Polskiej” T-wa Polskiej Macierzy Szkolnej w Warszawie. Warszawa, 1932 — jako książkę do bibliotek szkolnych uczniowskich i nauczycielskich w zakładach kształcenia nauczycieli. (Nr. I Pr-3466/32).

Niewiadomska C. Królowa Jadwiga. Wydawnictwo im. Królowej Jadwigi. Tom III. Nakładem księgarni J. Lisowskiej, Warszawa, 1921 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-2527/33).

Norwid K. C. Czarne i białe kwiaty. Zebrał i posłowiem opatrzył R. Zrębowicz. Wydawnictwo J. Mortkowicza, Warszawa, 1922 — dla młodzieży powyżej lat 15-stu. (Nr. Pr-897/33).

Pinon-Gacka An. Z pamiętnika lalki. Biblioteka książek różowych. Nr. 133. Wydawnictwo Księgarni Wydawniczej „Polska Zjednoczona”, Warszawa — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-4377/32).

Porazińska J. Jaś i Kasia. (Na motywach pieśni ludowej). Wydawnictwo „Naszej Księgarni”, Warszawa, 1933 — dla dzieci lat 9—11. (Nr. I Pr-1573/33).

Porazińska Janina. Kto śpiewa, troski rozwiewa. Przysłowia i pogawarki polskie, opracowane dla młodzieży i dla dorosłych. Nakładem K. S. Jakubowskiego, Lwów, 1934 — jako książkę do bibliotek nauczycielskich publicznych szkół powszechnych. (Nr. I Pr-86/34).

Porębski Eug. Cuda techniki. Rocznik trzeci. Warszawa. Nakładem drukarni W. Nowakowskiego, 1931 — dla starszej młodzieży. (Nr. II-30689/29).

Rosenberg M. Organizacja przedsiębiorstw. Część ogólna. Wydawnictwo Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie. Skład główny w księgarniach S. A. Książnica-Atlas, Lwów — Warszawa, 1932 — jako książkę do bibliotek szkół handlowych. (Nr. I Pr-4843/32).

Sawicki L. Zarys ogólnej geografii ziem polskich. Wykłady, wygłoszone na kursie nauczycielskim w Cieszynie 1919 r. Wydawnictwo Księgarni Geograficznej „Orbis”. Kraków, 1932 — jako książkę do bibliotek szkolnych dla starszej młodzieży oraz jako książkę pomocniczą dla nauczycieli. (Nr. I Nr. 1264/33).

Sotnicki S. Obrazki z dziejów Polski. Czytanka dla dzieci. Wydawnictwo Zakładu Narodowego imienia Ossolińskich, Lwów, 1931 — do bibliotek uczniów szkół powszechnych. (Nr. II-18807/31).

Staszewski J. Niemasz pana nad ulana. Biblioteka Szkoły Powszechnej. Z cyklu: Wojsko polskie. Nr. 19. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1931 — dla młodzieży powyżej lat 12-stu. (Nr. I Pr-1039/33).

Strug A. Ojcowie nasi. Wydanie 3. Wydawnictwo J. Mortkowicza, Warszawa — dla młodzieży od lat 15-stu. (Nr. II-11249/31).

Studnicki Wł. Polityka Rosji względem szkolnictwa zaboru rosyjskiego. Wydawnictwo G. Gebethnera i Spółki. Kraków, 1906 — jako książkę do bibliotek szkolnych dla nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II-9189/30).

Swobodzianka M. Sobieski pod Wiedniem. Biblioteka Szkoły Powszechnej Nr. 36. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1933 — dla uczniów od lat 10-ciu. (Nr. I Pr-1540/33).

Szalay Groele W. Szatańskie złoto. Wydawnictwo Księgarni św. Wojciecha — dla dzieci lat 11-stu do 15-stu. (Nr. I Pr-787/33).

Szczawiński St. Wicher. Wydawnictwo Głównej Księgarni Wojskowej, Warszawa, 1933 — dla młodzieży lat 11-stu do 15-stu. (Nr. I Pr-4/33).

Taylor J. M. Błękitny żagiel. Zajmujące czytanki. Nr. 63. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1932 — dla dzieci lat 9-ciu do 11-tu. (Nr. I Pr-4006/33).

Walpole Hugh. Jaremką i Hamlet. Tłum. Ir. Wasiutyńska. Nakładem Towarzystwa Wydawniczego „Bluszcz”. Warszawa — dla młodzieży powyżej lat 15. (Nr. I Pr-4479/32).

Weryho M. Moja książeczka. Biblioteka książek różowych. Tom 147. Warszawa — dla dzieci lat 7—9. (Nr. I-Pr-2524/34).

Weryho M. Promyki. Biblioteka książek różowych. Tom 158. Skład gł. w Księgarniach Nowości. Warszawa — Toruń — dla dzieci od lat 7 do 9. (Nr. I Pr-264/34).

Wojciechowski St. Organizacja zbytu produktów rolnych. Podręcznik dla szkół rolniczych. Biblioteka spółdzielcza Nr. 18. Wydawnictwo Spółdzielczego Instytutu Naukowego. Warszawa, 1931 — do bibliotek szkół narodowych. (Nr. I Pr-3949/33).

Wójcik-Keuprulian Br. Ormianie polscy. Biblioteka Szkoły Powszechnej. Nr. 57. Nakładem Państwowego Wydawnictwa Książek Szkolnych, Lwów, 1933 — dla uczniów od lat 12-stu. (Nr. I Pr-142/34).

Załuski P. Jak zakładać i prowadzić szkolne kasy oszczędności. Wydanie 2. Wydawnictwo Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych. Warszawa, 1932 — jako książkę dozwoloną do bibliotek szkół handlowych oraz jako książkę pomocniczą dla nauczycieli szkół wszelkich typów. (Nr. I Pr-4847/32).

Zbiegniewska Izabela. Ostatnia entuzjastka. W stuletnią rocznicę urodzin Izabeli Zbiegniewskiej poświęcają tę książkę pamięci zmarłej, krzewicielki jej zasad i myśli. Warszawa, dla młodzieży od lat 15. (Nr. I Pr-2256/34).

Ziemiański Ign. Praca kobiet w P. O. W. Wschód. Nakładem autora, Warszawa, 1933 — dla młodzieży powyżej lat 15. (Nr. I. Pr-919/33).

82.

Część nieurzędowa.

Nowy ustrój szkolnictwa.

Bibliografia.

1934 r.

(Ciąg dalszy).

USTRÓJ I ORGANIZACJA SZKÓŁ OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH.

- S. Bąkowski — Nowe rozporządzenie o ocenie i używaniu książek szkolnych i środków naukowych—Oświata i Wychowanie Nr. 3-4-5, marzec—maj 1934 r.
- W. Blicharski — Współpraca kierownika szkoły z radą pedagogiczną—Echo Nauczycielskie Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- St. Godecki — Uwagi na temat pracy na dwutygodniowych wakacyjnych konferencjach programowych, zorganizowanych dla nauczycielstwa publicznych szkół powszechnych — Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- J. Janiczek — Nowy etap w pracach oświaty pozaszkolnej — Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- A. Jarmański — Szkoły powszechne wiejskie — Praca w Klasach Łączonych Nr. 9, maj 1934 r.
- A. Lewicki — W sprawie dokształcania nauczycieli przyrody, fizyki i geografii szkół średnich — Ogniwko Nr. 15, maj 1934 r.
- A. Lewicki — Potrzeby nauczycieli przyrody — Ogniwko Nr. 16, maj 1934 r.
- Br. Owczynnik — W sprawie tworzenia stałych zespołów nauczycieli szkół I stopnia—Sprawy Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- Dr. J. Piątek — Język obcy jako przedmiot nadobowiązkowy — Neofolog Nr. 2, kwiecień—czerwiec 1934 r.
- S. Racinowski — Nauczycielskie konferencje rejonowe a nowa rzeczywistość szkolna — Życie szkolne Nr. 4-5-6 1934 r.
- L. Sablewicz — Rzec o kształceniu nauczycieli czyli o zapomnianej kropce nad i — Ogniwko Nr. 15, maj 1934 r.

- J. Selzer — Rada Pedagogiczna — Przegląd Nauczycielski Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Sokołowski — Osobowość kierownika szkoły powszechnej — Przyjaciel Szkoły Nr. 12, czerwiec 1934 r.
- F. Śliwiński — Zasady nowego ustroju szkolnictwa polskiego. Warszawa, Książnica Atlas 1934 r.
- Dr. J. Targowski — Rada Pedagogiczna w nowym statucie — Ogniwko Nr. 14, kwiecień 1934 r.
- S. T. — O koordynację w pracach oświatowo-pozaszkolnych — Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- — Nowy statut — Ognisko Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- — O właściwą rolę kierownika szkoły — Nauczyciel Polski Nr. 6, maj 1934 r.

P r o g r a m y.

Metody oraz organizacja nauczania i pracy wychowawczej.

- L. Bandura — Oddziaływanie szkoły na środowisko — Życie Szkolne Nr. 5-6, maj—czerwiec 1934 r.
- J. Bednarz — Nauczyciel wychowawca w myśl założeń szkoły nowoczesnej — Ognisko Nauczycielskie Nr. 5, maj 1934 r.
- St. Biedowa — Organizacja biblioteczki klasowej jako ośrodek pracy w klasie II-iej—Praca Szkolna Nr. 8, kwiecień i Nr. 9, maj 1934 r.
- L. Blaustein — W sprawie przyszłego programu propedeutyki filozofji—Gimnazjum Nr. 9, maj 1934 r.
- W. Bryszewski — Metodyka regionalnych badań Łodzi i jej okolic w pracy szkolnej — Czasopismo Przyrodnicze Nr. 2-4, 1934 r.
- L. Chmaj — Współczesna polska myśl wychowawcza — Zrąb Nr. 2-18, 1934 r.
- St. Daszkiewicz — Zajęcia domowe młodzieży szkolnej — Przegląd Nauczycielski Nr. 9, maj 1934 r.
- St. Dobraniecki — Zagadnienie pomocy naukowych — Praca Szkolna Nr. 8, kwiecień 1934 r.

- St. Dworakowski — O konieczności zbierania materiałów etnograficznych — Życie Szkolne Nr. 5-6, maj—czerwiec 1934 r.
- W. Feiner — Znajomość metody a sztuka posługiwania się nią — Przyjaciel Szkoły Nr. 11, czerwiec 1934 r.
- Kl. Gajewska — O czytelnie dla dzieci szkół powszechnych — Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego Nr. 9, maj 1934 r.
- F. Galant — O właściwe ujmowanie celów nauczania—Nasz Głos Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- W. Gałęcki — Zajęcia praktyczne a wychowanie państwowe — Praca Ręczna w Szkole Nr. 1-2, 1934 r.
- F. Górka — Rola środowiska w pracy wychowawczej szkoły — Sprawy Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- K. Greb — Jak czytać nowe programy? Koncentracja — Praca Szkolna Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- K. Guńka — Momenty wychowawcze—Miesięcznik Pedagogiczny Nr. 6-7, czerwiec—lipiec 1934 r.
- A. Hłasko-Pawlicowa — O potrzebie zróżnicowania programów szkolnych na męskie i żeńskie — Muzeum Nr. 2, kwiecień 1934 r.
- Wł. Hoszowska — Kształcenie gospodarcze w programach szkoły powszechnej — Oświata i Wychowanie Nr. 3-4-5, marzec — maj 1934 r.
- St. Irzyk — Dzienny rozkład materiału naukowego dla II klasy szkół powszechnych. Warszawa, Książnica-Atlas 1934 r.
- G. Jankowska — Plan pracy generalnej wychowawczynie dziewcząt - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łuckiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- E. Jarmulski — Poglądowość w nowych programach szkolnych - Czasopismo Przyrodnicze Nr. 2-4, 1934 r.
- L. Jaxa-Bykowski — Hasła a czyny w wychowaniu - Kwartalnik Pedagogiczny Nr. 2, kwiecień 1934 r.
- Prof. Dr. L. Jaxa-Bykowski — W sprawie ocen i stopni - Przegląd Pedagogiczny Nr. 9, maj 1934 r.
- A. Joch — Na właściwej drodze (pisemne przygotowanie się nauczyciela do lekcji) - Echo Nauczycielskie Nr. 4, kwiecień 1934 r.

- A. Joch — Wychowanie obywatelsko-państwowe w nowych programach szkoły powszechnej (ciąg dalszy i dokończenie) - Echo Nauczycielskie Nr. 4, kwiecień, Nr. 5, maj 1934 r.
- J. Kałuski — U podstaw regionalizmu wsi podolskiej - Echo Nauczycielskie Nr. 5, maj 1934 r.
- F. Korniszewski — Metody nauczania według nowych programów nauki w kl. I i II szkoły powszechnej - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Dr. J. Kotowa — O rewizję programów szkoły żeńskiej - Muzeum Nr. 3, czerwiec 1934 r.
- M. Kryński — Zagadnienie wyników nauczania - Gimnazjum Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Dr. F. Kulański — Regionalizm w nowych programach dla szkół powszechnych - Przyjaciel Szkoły Nr. 9, maj 1934 r.
- Dr. F. Kulański — Roczny rozkład pracy w oddziale pierwszym - Przyjaciel Szkoły Nr. 10, maj 1934 r.
- Dr. F. Kulański — Plan pracy wychowawczej i naukowej w oddziale drugim - Przyjaciel Szkoły Nr. 11, czerwiec 1934 r.
- Dr. F. Kulański — Plan pracy wychowawczej i naukowej w oddziale piątym - Przyjaciel Szkoły Nr. 12, czerwiec 1934 r.
- J. Menzel — Czynniki regionalne w nowych programach nauki szkół powszechnych III stopnia - Przyjaciel Szkoły Nr. 9, maj 1934 r.
- J. Milenkiewicz — Realizacja wychowania w klasie piątej - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Milenkiewicz — Rola dziejów miejscowości i regionu w nowych programach (dokończenie) - Sprawy Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- J. Mroziński — Dekoracja klasy i budynku szkolnego, jako czynnik wychowania estetycznego - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- Z. Narutowicz-Krassowska — O właściwościach psychicznych dziecka wiejskiego - Praca w Klasach Łączonych Nr. 8, kwiecień i Nr. 9, maj 1934 r.
- A. Nikiel — O budzenie zainteresowań szkolnych dla spraw szkolnych

wśród najszerszych warstw społeczeństwa - Miesięcznik Pedagogiczny Nr. 6-7, czerwiec-lipiec 1934 r.

- A. Oderfeldówna — Rola podręcznika w nauczaniu ortografii - Praca Szkolna Nr. 9, maj 1934 r.
- A. Oderfeldówna — Badanie podręczników szkolnych - Praca Szkolna Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Ostrowski — Obchody i uroczystości jako czynnik wychowania państwowego - Zręb Nr. 2-18, 1934 r.
- Dr. St. Papée — Jak wyzyskać kulturę miejscowego środowiska dla przeprowadzenia osi programowej „Polska i jej kultura” - Dziennik Urzędowy Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego Nr. 5, maj 1934 r.
- St. Pietrusiewicz — Naukowa organizacja w zastosowaniu do pracy w klasach starszych. Warszawa, Dom Książki Polskiej 1934 r.
- J. Posseltówna — Organizacja życia szkolnego a wychowanie obywatelskie młodzieży - Oświata i Wychowanie Nr. 3-4-5, marzec-maj 1934 r.
- S. Racinowski — Metoda nauczania a nowe programy - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- S. Racinowski — Młodzież a tegoroczne międzynarodowe zawody lotnicze w Polsce - Przyjaciel Szkoły Nr. 9, maj 1934 r.
- H. Rowid — Środowisko i jego funkcje wychowawcze w związku z problemem nauki w szkole powszechnej - Chowanna Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- F. Sadowski — Korelacja równoczesna ośrodkowa w nowej klasie I - Gimnazjum Nr. 9, maj 1934 r.
- P. Sakaluk — Plan wychowawczy - Echo Nauczycielskie Nr. 4, kwiecień, Nr. 5, maj i Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- W. Sowianka — Korelacja na terenie klasy piątej według nowych programów - Miesięcznik Pedagogiczny Nr. 6-7, czerwiec-lipiec 1934 r.
- A. Sylwester — Idea wychowania morskiego a programy szkolne - Szkoła Nr. 5-6, 1934 r.
- J. Szelejewski — Realizujemy nowe programy w klasie II - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.

- W. S. — Dokoła nowych programów. Przegląd Pedagogiczny Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- A. Urbański — Ku realizacji nowych programów nauki - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Dr. M. Wachowski — Program wychowawczy a nauka - Kwartalnik Pedagogiczny Nr. 2, kwiecień 1934 r.
- Waja — Jednoklasówka - Ognisko Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- S. Walczak — Jak badać środowisko? - Praca Szkolna Nr. 9, maj 1934 r.
- St. Wiącek — Uczniowie: 1. Statut a uczniowie szkół powszechnych. 2. Poznawanie ucznia. 3. Ocena ucznia. 4. Zagadnienie drugoroczności. 5. Rola kierownika szkoły. - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łuckiego Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- J. Witek — Zagadnienie teatralizacji w klasie I-ej (dokończenie) - Życie Szkolne Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- J. Witek — Znaczenie ogródka w wychowaniu i nauczaniu - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Cz. Wycech — Jak należy sporządzać rozkłady materiału nauczania - Nasz Głos Nr. 9-10, maj-czerwiec 1934 r.
- M. Wyszacka — Plan wychowania społeczno-obywatelskiego w szkole powszechnej - Praca Szkolna Nr. 9, maj 1934 r.
- H. Zwolakiewicz — Nauczyciel przedmiotów artystyczno-technicznych a kultura i sztuka ludowa - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 9, maj 1934 r.
- — Realizacja nowego programu. Uwagi ogólne o realizacji nowego programu w I klasie gimnazjum - Zręb Nr. 2-18, 1934 r.
- — Wychowanie obywatelsko-państwowe - Miesięcznik Pedagogiczny Nr. 4, kwiecień i Nr. 5, maj 1934 r.

Poszczególne przedmioty nauczania.

Religja.

- Ks. W. Niemyski — Potrzeba specjalnego sposobu nauczania dzieci wiejskich. Program nauki religji i praktyki życia religijnego - Mie-

sięcznik Katechetyczny i Wychowawczy Nr. 5, maj i Nr. 6, czerwiec-lipiec 1934 r.

Język polski.

- E. Chabior — Szkic lekcji języka polskiego w klasie V (opracowanie czytanki p. t. „Mazur z zagranicy”) - Życie Szkolne Nr. 5-6 maj-czerwiec 1934 r.
- M. Egiersdorff — Korelacja przyrody i języka polskiego w klasach III-IV-ej - Praca w Klasach Łączonych Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Fitowska-Przybyłowa — Ćwiczenia słownikowe w gimnazjach nowego typu - Polonista Nr. 1-2, styczeń-luty-marzec-kwiecień 1934 r.
- Dr. J. Kijas — Kwadrans literacki na lekcjach języka polskiego (z praktyki szkolnej w klasie I) - Gimnazjum Nr. 9, maj 1934 r.
- A. Litwin — Nauczanie języka polskiego w klasie I-ej szkoły powszechnej na podstawie nowego programu - Polonista Nr. 1-2, styczeń-luty-marzec-kwiecień 1934 r.
- A. Nowak — Lekcja z języka polskiego w klasie V-ej i opracowanie czytanki p. t. „Legenda” - Echo Nauczycielskie Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- A. Nowak — Lekcja języka polskiego w klasie V-ej. Opracowanie ćwiczeń słownikowych na podstawie obrazu, przedstawiającego grupę osób - Echo Nauczycielskie Nr. 5, maj 1934 r.
- J. Paszenda — Lekcja praktyczna w klasie pierwszej. Zaznajomienie z dużymi literami O i G - Szkoła Śląska Nr. 5-6, maj-czerwiec 1934 r.
- S. Pietruszewicz — Zapoznanie się klasy z wypisami — Przegląd Pedagogiczny Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Dr. G. Reicher-Thonowa — Jak rozpoczął pracę w kl. I gimnazjum nowego typu - Polonista Nr. 1-2, styczeń-luty-marzec-kwiecień 1934 r.
- J. Starościak — Jak realizować program klasy V-ej szkoły powszechnej? Nauczanie języka polskiego (dokończenie). Ćwiczenia stylistyczne. Ćwiczenia słownikowe. Ćwiczenia gramatyczne) - Praca Szkolna Nr. 8, kwiecień 1934 r.

- W. Szyszkowski — Ogólne podstawy programu języka polskiego w gimnazjum - Polonista Nr. 1-2, styczeń-luty-marzec-kwiecień 1934 r.
- H. Tyrankiewiczowa — Nauczanie wierszy w szkole powszechnej - Praca szkolna Nr. 9, maj 1934 r.

Język łaciński.

- J. Loria — Wychowawczą wartość dzieł Cicerona — Kwartalnik Klasyczny Nr. 2, 1934 r.

Języki obce nowożytnie.

- Prof. Dr. St. Błachowski — O założeniach psychologicznych programu nauki języków obcych nowożytnych w gimnazjach państwowych - Neofilolog Nr. 2, kwiecień-czerwiec 1934 r.
- A. Czeżowska — Nauczanie języka francuskiego w I klasie gimnazjum według nowego programu (Rok przejściowy) - Przegląd Nauczycielski Nr. 9, maj 1934 r.
- F. Jungman — Sprawozdanie z konferencji rejonowej Ogniska Metodycznego Języka Francuskiego w Warszawie - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- J. Sandel — Doświadczenia przy realizacji nowych programów języka niemieckiego w pierwszym roku przejściowym (1933/34) - Przegląd Nauczycielski Nr. 9, maj 1934 r.

Historja.

- A. Hłasko-Pawlicowa — Wartości dydaktyczne i naukowe szkolnych wycieczek historycznych - Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne Nr. 2, 1934 r.
- J. Kałuski — Konspekt do lekcji historii w klasie V-iej p. t. „Małżeństwo Jadwigi z Jagiełłą” - Echo Nauczycielskie Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- A. Kłodziński — Zmierzch dogmatyzmu w nauczaniu historii - Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne Nr. 1, 1934 r.
- M. Kolendo — Lektura historyczna - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Brzeskiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.

- J. Lechicka — W sprawie wyników nauczania historii w klasie I-ej gimnazjum - Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne Nr. 1, 1934 r.
- Dr. E. Maleczyńska — Dokoła realizacji programu historii w klasie I gimnazjum (dokończenie) - Gimnazjum Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- E. Maleczyńska — Z doświadczeń nad samodzielną pracą ucznia w obrębie nauczania historii w szkole średniej - Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne Nr. 2, 1934 r.
- Wł. Martynowiczówna — Organizacja pracy nauczyciela historii w szkole powszechnej. Warszawa, Gebethner i Wolff 1934 r.
- J. Menzel — Zapobiegliwość gospodarza Królowej Bony, Krzemieniec (Lekcja na oddział V szkoły powszechnej) - Przyjaciel Szkoły Nr. 10, maj 1934 r.
- K. Mulczyński — Mapa w nauczaniu historii - Przyjaciel Szkoły Nr. 10, maj 1934 r.
- St. Nowaczyk — Cele nauczania historii w szkole powszechnej - Przyjaciel Szkoły Nr. 10, 1934 r.
- W. Radziwonowicz — Uwagi nad realizacją programu historii w kl. I gimnazjum - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego Nr. 5, maj i Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- J. Siudaczyńska-Krogulska — Mapa w nauczaniu historii w szkole powszechnej - Życie Szkolne Nr. 5-6, maj-czerwiec 1934 r.
- M. Tyrowicz — Domowa praca ucznia klasy I-ej w nauce historii - Wiadomości Historyczno-Dydaktyczne Nr. 2, 1934 r.
- Ad. W. T. — Rejonowa konferencja nauczyciela historii - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Brzeskiego Nr. 4, kwiecień, 1934 r.
- K. Urbański — W sprawie roli podręcznika w nauczaniu historii w kl. V szkoły powszechnej - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Brzeskiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.

Geografia.

- M. Boruszewski — Przegląd gór, wyżyn i nizin Europy (lekcja geografii na oddział V) - Przyjaciel Szkoły Nr. 9, maj 1934 r.

- M. Jagodziński — Realizacja ćwiczeń kartograficznych według nowego programu geografji - Przyjaciel Szkoły Nr. 10, maj 1934 r.
- J. Jaroszowa — Z doświadczeń przy realizacji programu geografji - Przegląd Nauczycielski Nr. 10, czerwiec 1934 r.
- J. Makosińska — Na marginesie programu geografji w szkole powszechnej - Przyjaciel Szkoły Nr. 9, maj 1934 r.
- S. N. — Z życia ognisk metodyczno-geograficznych. Sprawozdanie z konferencji rejonowej, odbytej w Ognisku Metodyki Geografji w Krakowie - Czasopismo Geograficzne Nr. 2, 1934 r.
- S. N. — Z życia ognisk metodyczno-geograficznych. Sprawozdanie z konferencji rejonowej, odbytej w Tarnowie z ramienia Ogniska Metodyki Geografji w Krakowie - Czasopismo Geograficzne Nr. 2, 1934 r.
- T. Szumański — Ćwiczenia kartograficzne w szkole powszechnej i średniej (gimnazjum) - Czasopismo Geograficzne Nr. 2, 1934 r.
- — Z życia ognisk metodyczno - geograficznych. Sprawozdanie z pracy Ogniska Geograficznego przy państwowym gimnazjum im. H. Sienkiewicza w Częstochowie - Czasopismo Geograficzne Nr. 2, 1934 r.

Nauka o przyrodzie.

- M. Egiersdorff — Korelacja przyrody i języka polskiego w klasach III IV-ej— Praca w Klasach Łączonych Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- W. Ehrenfeucht — Prądy elektryczne w nowym programie - Fizyka i Chemja w Szkole Nr. 8, czerwiec 1934 r.
- B. Halpernowa i P. Borenstein — Zwierzęta kręgowce. Próba realizacji programu biologji w I-ej kl. gimnazjum - Czasopismo Przyrodnicze Nr. 2-4, 1934 r.
- E. Jarmulski — „Należy chronić wszystko co żyje i co w życiu swoim nie zagraża bytowi człowieka” - Przyjaciel szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- M. Kosiński — Przyczynek do realizacji programu biologji w I klasie gimnazjum - Muzeum Nr. 2, kwiecień 1934 r.

- L. Mrzyk — Jak uczyć przyrody w szkole powszechnej - Szkoła Śląska Nr. 5-6, maj-czerwiec 1934 r.
- B. Pyszny — Lekcja przyrody w klasie V. Budowa pąków - Szkoła Śląska Nr. 5-6, maj-czerwiec 1934 r.
- Dr. St. Tołpa — Pierwotniaki (Opracowanie metodyczne) - Czasopismo Przyrodnicze Nr. 2-4, 1934 r.
- Dr. St. Tołpa — Stulbia (z praktyki szkolnej) - Czasopismo Przyrodnicze Nr. 2-4, 1934 r.
- H. Tyrankiewiczowa — Jak realizować program klasy V-ej szkoły powszechnej? Nauczanie przyrody żywej. (Charakter nowego programu i metody nauczania. Rozplanowanie materiału naukowego. Przykładowe opracowanie jednego cyklu) - Praca Szkolna Nr. 8, kwiecień i Nr. 9, maj 1934 r.
- W. Werner — Uwagi i komentarze do nowego programu nauczania fizyki - Fizyka i Chemja w Szkole Nr. 8, czerwiec 1934 r.

Arytmetyka z geometrią. Matematyka.

- Dr. K. Frycz — O zadaniach matematycznych w szkole średniej - Muzeum Nr. 2, kwiecień 1934 r.
- Dr. J. Kuchta — Nauczanie rachunków w klasie I-ej szkoły powszechnej na podstawie nowych podręczników - Życie Szkolne Nr. 5-6, maj-czerwiec 1934 r.
- J. Mazur — Sprawozdanie z konferencji rejonowej Ogniska Metodycznego Matematyki w Łodzi - Dziennik Urzędowy Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- St. Stipalówna — Matematyka - Przegląd Nauczycielski Nr. 10, czerwiec 1934 r.

R y s u n e k.

- K. Dekański — Rysunki - Przegląd Nauczycielski Nr. 10, czerwiec 1934 r.
- F. Fidziński — Rysunki i wychowanie fizyczne na usługach armji - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Mroziński — Estetyczne wychowanie młodzieży na podstawie nowego

planu nauki rysunków - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego Nr. 6, czerwiec 1934 r.

- W. Snopek — Nauczyciel zajęć praktycznych i rysunku wobec nowych programów, jego rola i warunki pracy na terenie szkoły - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 9, maj 1934 r.
- D. Sołtysik — Rysunek z wyobraźni w nowych programach szkolnych - Nasz Głos Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- — Wystawa rysunków i rękodzieł uczniów kl. V szkół powszechnych w domu Z. N. P. - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 8, kwiecień 1934 r.

Zajęcia praktyczne.

- E. Boukołowa — Zajęcia praktyczne w klasie I i II - Praca w Klasach Łączonych Nr. 8, kwiecień i Nr. 9, maj 1934 r.
- W. Gałęcki — Zajęcia praktyczne a wychowanie państwowe - Praca Ręczna w Szkole Nr. 1-2, 1934 r.
- Inż. J. Gawlikowski — Kurs rolniczo-ogrodniczy - Chowanna Nr. 5, maj 1934 r.
- J. Gołąb — Przystosowanie rolnicze w zajęciach praktycznych szkół powszechnych na wsi - Praca w Klasach Łączonych Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Z. Goworek — Nowe tworzywo (słoma podklejona płótnem) - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 9, maj 1934 r.
- I. Huber — Roboty z różnych materiałów a tektura rolowana - Praca Ręczna w Szkole Nr. 1-2, 1934 r.
- I. Huber — Urządzenia zastępcze do prowadzenia rękodzieła drzewnego w szkole powszechnej - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Jankowski — Realizacja nowych programów. Ogród szkolny przy szkole powszechnej w mieście - Szkoła Nr. 4 i 5-6, 1934 r.
- Dr. Fr. Kulański — Praca w ogrodach szkolnych jako „zajęcie praktyczne” - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Fr. Lenard — Potrzeba ogrodu szkolnego. Jego wyzyskanie dla celów

- dydaktyczno-pedagogicznych i gospodarczych Przyjaciół Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Inż. K. Lipiński — Instrukcja w sprawie prowadzenia ogrodów szkolnych - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łuckiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- St. Michałowski — O zajęciach praktycznych - Sprawy Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- Inż. T. Młynek — Ogrody szkolne (Praktyczne wskazówki odnoszące się do urządzania ogrodów szkolnych przy gimnazjach, z uwzględnieniem postulatów nowych programów w zakresie nauczania biologii) - Chowanna Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- W. Przanowski — „Roboty ręczne” - „Zajęcia praktyczne” - Praca Ręczna w Szkole Nr. 1-2, 1934 r.
- W. Snopek — Nauczyciel zajęć praktycznych i rysunków wobec nowych programów, jego rola i warunki pracy na terenie szkoły - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 9, maj 1934 r.
- F. Stolarczuk — Przystosowanie rolnicze w szkole powszechnej - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łuckiego Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- J. Szczepanowski — Jak zakładać i pielęgnować sady szkolne - Echo Nauczycielskie Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- St. Walerowicz — O właściwą rolę ogródków szkolnych - Przyjaciel Szkoły Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- P. Walaszek — Morwa a jedwabnictwo - Szkoła Nr. 4, 1934 r.
- St. Włodek — Zajęcia praktyczne - Przegląd Nauczycielski Nr. 10, czerwiec 1934 r.
- J. Wojnar — Zajęcia praktyczne w ogrodzie. Szkic programu szczegółowego. Miesięcznik Pedagogiczny Nr. 4, kwiecień 1934 r.
- Z. Żerańska — Zajęcia z zakresu kultury życia codziennego (ciąg dalszy i dokończenie) - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 8, kwiecień i Nr. 9, maj 1934 r.
- — Wystawa rysunków i rękodzieł uczniów kl. V szkół powszechnych w domu Z. N. P. - Rysunki i Zajęcia Praktyczne Nr. 8, kwiecień 1934 r.

Ś p i e w.

- K. Hławiczka — Lekcja śpiewu na wolnym powietrzu - Śpiew w Szkole Nr. 9, maj 1934 r.
- Dr. Fr. Kulański — Nauczanie śpiewu w nowych programach naukowych w szkole powszechnej - Szkoła Nr. 4, 1934 r.
- A. Ludwikiewiczowa — Jak inscenizować pieśni—Śpiew w Szkole Nr. 9, maj 1934 r.
- J. Nowak — Nagląca sprawa (Wybór repertuaru pieśniarskiego dla całej Polski) - Śpiew w Szkole Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- J. Rykała — Jak realizuję nowy program śpiewu w klasie V-ej, uwzględniając korelację z innymi przedmiotami nauczania - Śpiew w Szkole Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- St. Wasiak — Śpiew jako przedmiot artystyczny - Śpiew w Szkole Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- Dr. St. Zetowski — Muzyka w nowych programach zreformowanego gimnazjum - Śpiewak Nr. 2, luty 1934 r.
- Dr. St. Zetowski — Nowe programy muzyki (dokończenie — skrzypce i orkiestra) - Muzeum Nr. 2, kwiecień 1934 r.

Ć w i c z e n i a c i e l e s n e.

- W. Ambroziewicz — Sport w szkole średniej. Referat wygłoszony na posiedzeniu komisijnem Rady Naukowej W. F. w dniu 25 stycznia 1934 roku - Wychowanie Fizyczne Nr. 3—4, marzec—kwiecień r. 1934.
- Kpt. J. Baran — Uwagi o prowadzeniu zabaw i ćwiczeń ruchowych w terenie - Wychowanie Fizyczne Nr. 6-8, czerwiec-sierpień 1934 r.
- W. Dobrowolski — Realizacja nowego programu ćwiczeń cielesnych w szkole powszechnej. Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łuckiego Nr. 5, maj 1934 r.
- Z. Dziegielewski — Nowy program ćwiczeń cielesnych szkoły powszechnej w świetle racjonalnego przygotowania nauczycielstwa - Pokłosie Szkolne Nr. 6 luty 1934 r.
- Pułk. Dr. Z. Gilewicz — Sport w wychowaniu. Referat wygłoszony na

- posiedzeniu komisijnem Rady Naukowej W. F. w dniu 23 stycznia 1934 r. - Wychowanie Fizyczne Nr. 3 4 marzec — kwiecień 1934 r.
- A. Kalinowski — Gry i zabawy w wodzie - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 8, kwiecień i Nr. 9, maj 1934 r.
- J. Kałuża — O lekkiej atletyce w szkole - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 8, kwiecień 1934 r.
- A. Kelus — Nauczanie terenoznawstwa w świetle uzasadnień, wynikających z kierunków ideologicznych wychowania fizycznego - Wychowanie Fizyczne Nr. 6-8, czerwiec-sierpień 1934 r.
- K. Koniuszewski — Dobór materiału ćwiczeń cielesnych dla szkoły powszechnej. Podręczna Biblioteka Wychowania Fizycznego Nr. 1. Warszawa, Nasza Księgarnia r. 1934.
- K. Koniuszewski — Rozkład materiału ćwiczeń cielesnych dla szkoły powszechnej męskiej 3-go stopnia (ciąg dalszy i dokończenie) Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 4-5 grudzień — styczeń 1933/34 i Nr. 6 luty 1934 r.
- K. Koniuszewski — Codzienne 20 minutowe ćwiczenia gimnastyczne w Gimnazjum Państwowem im. Stefana Batorego w Warszawie - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 9, maj 1934 r.
- M. Krawczyk — Analiza zabaw na śniegu i lodzie - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 4-5, grudzień—styczeń 1933/34 r.
- M. Krawczyk — Współpraca młodzieży w wychowaniu fizycznym - Start Nr. 4, luty 1934 r.
- M. Krawczyk — Krótkie wycieczki szkolne - Start Nr. 5 marzec 1934 r.
- M. Krawczyk — Szkolne kółka sportowe - Start Nr. 6 marzec 1934 r.
- M. Krawczyk — Sport w szkole - Start Nr. 7 kwiecień 1934 r.
- M. Krawczyk — Sport a wychowanie w szkole powszechnej - Wychowanie Fizyczne Nr. 5, maj 1934 r.
- M. Krawczyk — Obozy W. F. szkół powszechnych - Start Nr. 8 kwiecień 1934 r.
- J. Kutznerówna — Zagadnienie rozkładu materiału ćwiczebnego w świetle nowego programu - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 4-5 grudzień—styczeń 1933/34 r.

- St. Mościcki — Pierwsze kroki w obozownictwie - Wychowanie Fizyczne Nr. 6-8, czerwiec-sierpień 1934 r.
- Dr. E. Piasecki — Sport a wychowanie. Referat, opracowany z polecenia Komisji Rady Naukowej Wychowania Fizycznego (styczeń 1934) - Wychowanie Fizyczne Nr. 3-4 marzec — kwiecień 1934 r.
- D. Rozenberg — Podstawy ćwiczeń cielesnych dla dzieci - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 7 marzec 1934 r.
- D. Rozenberg — Minimum wymagań przy nauczaniu ćwiczeń cielesnych w szkole - Wychowanie Fizyczne w Szkole Nr. 9, maj 1934 r.
- J. Śliwiński — Indywidualizacja w nauczaniu ćwiczeń cielesnych - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łuckiego Nr. 5, maj 1934 r.

SZKOLNICTWO ZAWODOWE.

- W. B. — Ustrój szkolnictwa leśnego - Oświata i Wychowanie Nr. 1—2 styczeń—luty 1934 r.
- W. B. — Ustrój szkolnictwa ogrodniczego - Oświata i Wychowanie Nr. 1-2 styczeń—luty 1934 r.
- L. Chrzczonowicz — Uwagi o wychowaniu zawodowem - Dziennik Urzędowy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- K. Jaroszewski — Na tle prac nad reformą ustroju szkolnictwa zawodowego - Szkoła Zawodowa Nr. 1, 2-3, 4, 5 i 6 1934 r.
- Inż. T. Kozłowski — Zadania szkoły doksztalającej na tle nowej ustawy ustrojowej - Szkoła Doksztalająca Zawodowa Nr. 7 marzec 1934 r.
- Al. Lipa — O reformę nauczania arytmetyki handlowej (ciąg dalszy) - Głos Szkoły Zawodowej Nr. 2 i 3 luty - marzec 1934 r.
- M. Mazurkiewicz — O stosunek ustawodawczy do młodzieży szkoły doksztalającej zawodowej - Szkoła Doksztalająca Zawodowa Nr. 8, kwiecień 1934 r.

- B. S. — Ustrój szkolnictwa przemysłu spożywczego - Oświata i Wychowanie Nr. 3-4-5, marzec-maj 1934 r.
- J. S. — Teraźniejszość i przyszłość szkół rzemieślniczych (Referat, wygłoszony w grudniu 1933 r. na zjeździe w Wilnie) - Szkoła Zawodowa Nr. 5, maj i Nr. 6, czerwiec 1934 r.
- Inż. M. S. Zasady ustroju szkół kształcących. Rzeszów 1934 r.
- S. S. — Ustrój szkolnictwa rolniczego - Oświata i Wychowanie Nr. 1-2 styczeń—luty 1934 r.
- Inż. R. Swieżyński — O współdziałaniu nauczycielstwa szkół powszechnych w zakresie propagandy oświaty rolniczej na wsi - Szkolnictwo i Oświata Rolnicza Nr. 1-4 styczeń — kwiecień 1934 r.
- — Przygotowanie instruktorów warsztatów szkolnych dla szkół zawodowych w zmienionym ustroju—Sekcja Techniczna Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Zawodowych. Koło Łódzkie - Głos Szkoły Zawodowej Nr. 2 luty 1934 r.
 - — Uchwały I-go regionalnego zjazdu w Wilnie w dniach 3 i 4 grudnia 1933 r. w sprawie oświaty zawodowej - Głos Szkoły Zawodowej Nr. 2 luty 1934 r.

H. Rz.

Prenumerata roczna Dziennika Urzędowego wynosi 6 złotych, półrocznie 3 złote, kwartalnie 1 zł. 50 gr. Cena numeru pojedynczego—60 gr. Należność należy wpłacać wyłącznie na konto czekowe w P.K.O. Nr. 30466.

CENA OGŁOSZEŃ: cała strona—zł. 80, $\frac{1}{2}$ str.—zł. 45, $\frac{1}{4}$ str.—zł. 25, $\frac{1}{8}$ str.—zł. 15

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Wolana 10, Kuratorjum Okr. Szk. Wileńskiego.

Tłoczono z polecenia Kuratora Okręgu Szkolnego Wileńskiego

w drukarni „LUX“, Wilno, Portowa 7, telefon 2-03.

CENTRALNA
BIBLIOTEKA PEDAGOGICZNA

**KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO
WILEŃSKIEGO**

W WILNIE

(ZAUŁ. ŚW.-MICHALSKI 5, GMACH KURATORJUM)

OTWARTA JEST CODZIENNIE
(PRÓCZ ŚWIĄT UROCZYSTYCH
I PIERWSZEGO POWSZEDNIEGO
DNIA KAŻDEGO MIESIĄCA)
OD 10 DO 13 i OD 17 DO 20,
W NIEDZIELĘ OD 10¹/₂ DO 13-EJ.

**CZYTELNA C. B. P. POSIADA
148 CZASOPISM
W JĘZYKU POLSKIM I OBCYCH.**

Opłata wynosi: dla nauczycieli 1 zł. miesięcznie za 3 książki (bez kaucji); dla studentów U. S. B. — 1 złoty kwartalnie. Abonenci korzystają bezpłatnie z czytelni czasopism, inne osoby płacą 1 zł. miesięcznie lub 10 gr. jednorazowo, młodzież szkolna 5 gr. jednorazowo.

W czytelni oprócz czasopism można korzystać z encyklopedyj i słowników.